

T R A N S K R I P T
37. SJEDNICE DOMA NARODA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE,
ODRŽANE 19.10.2009. GODINE, S POČETKOM U 11,05 SATI

PREDSJEDAVAJUĆI
ILIJA FILIPOVIĆ:

Predlažem da počnemo raditi, imamo kvorum. Molim da se Klub Bošnjaka upotpuni. Sad imamo kvorum, ulazi gospodin Rančić.

Dame i gospodo, poštovane kolegice i kolege, nazočni predstavnici iz Vijeća ministara, međunarodne zajednice i medija, srdačno vas pozdravljam i otvaram 37. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH.

/INTONIRANJE HIMNE/

Sjednici je danas nazočno 11 kolegica i kolega, od kojih tri iz bošnjačkog naroda, pet iz hrvatskog naroda i tri iz srpskog naroda. Opravdali su današnji izostanak: gospodin Šaraba, gospodin Tihić, doktor Ivanić i profesor Neimarlija.

Zadržat ću se kratko na jednom opravdanju. Dobio sam osobno obavijest od uvaženog kolege zastupnika Slobodan Šarabe koji sugerira, u aktu naslovljenog na moju malenkost, da bi bilo dobro da prilikom zakazivanja sjednica i odlučivanja o datumu njihovog održavanja pogledamo sva tri kalendara. Provjerio sam, danas je Sveti Toma, pravoslavni svetac, nije zapovjedni svetac, inače ne bi kolegica Majkić dala suglasnost za održavanje današnje sjednice, vodimo o tome računa. To je obiteljski, dakle porodični svetac obitelji Šaraba, no poštujem i to, zato sam i iznio ovaj razlog opravdanja izostanka gospodina Šarabe. Ja molim Tajništvo da uzme sva tri, odnosno sva četiri kalendara svih svetkovina, sve četiri službene vjerske zajednice u BiH, da to ubuduće Kolegij ima pred sobom kako bi mogao voditi računa o svim datumima svih konfesija u BiH. Ovo je Dom naroda i poštovat ćemo i to.

Ja prelazim sada na dnevni red i predlažem dnevni red usuglašen za 37. sjednicu.

DNEVNI RED

- 1. Odgovori na zastupnička pitanja i nova pitanja;**
- 2. Usvajanje Zapisnika 36. sjednice Doma naroda;**
- 3. Izvješće Zajedničkog povjerenstva obaju domova o postizanju suglasnosti o istovjetnom tekstu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama u Bosni i Hercegovini;**
- 4. Zahtjev Zastupničkog doma za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini po skraćenom postupku, sukladno članku 121. Poslovnika Doma naroda;**

5. **Zahtjev Zastupničkog doma za razmatranje Prijedloga zakona o dopuni Zakona o službenom glasilu Bosne i Hercegovine po skraćenom postupku, sukladno članku 121. Poslovnika Doma naroda;**
6. **Prijedlog zakona o primjeni Rimskoga statuta Međunarodnog kaznenog suda i suradnji s Međunarodnim kaznenim sudom (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**
7. **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravobraniteljstvu Bosne i Hercegovine (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**
8. **Prijedlog zakona o slobodnim zonama u Bosni i Hercegovini (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**
9. **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o športu u Bosni i Hercegovini (drugo čitanje) – predlagatelj: Zastupnički dom;**
10. **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravi (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**
11. **Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH, od 14. 9. 2009. godine;**
12. **Prijedlog zakona o Agenciji za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH;**
13. **Izvješće o izvršenju Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2008. godinu, podnositelj: Predsjedništvo Bosne i Hercegovine; Izvješće broj: 01,02,16-1-1001/09 od 7. 8. 2009. godine;**
14. **Izvješće Ureda za reviziju institucija Bosne i Hercegovine o reviziji Izvješća o izvršenju Proračuna institucija Bosne i Hercegovine za 2008. godinu – podnositelj: Ured za reviziju instituciju BiH; Izvješće broj: 01-16-1-1080/09 od 11. 9. 2009. godine;**
15. **Izvješće iz područja poljoprivrede za Bosnu i Hercegovinu za 2008. godinu, podnositelj: Vijeće ministara BiH; Izvješće broj: 01,02-28-988/09 od 27. 7. 2009. godine;**
16. **Prijedlog poslovnika o radu Odbora za žalbe građana na rad policijskih službenika u policijskim tijelima Bosne i Hercegovine – predlagatelj: Odbor za žalbe građana na rad policijskih službenika u policijskim tijelima Bosne i Hercegovine;**
17. **Program „Perspektiva“ i Informacija Ministarstva obrane Bosne i Hercegovine i Zajedničkog stožera Oružanih snaga Bosne i Hercegovine o tranziciji i zbrinjavanju osoblja Ministarstva obrane i Oružanih snaga BiH, s Mišljenjem i prijedlozima zaključaka Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost BiH (materijal broj: 03/1-03-578/09 od 21. 9. 2009. godine);**
18. **Prijedlog zaključka zastupnika Jerka Ivankovića Lijanovića podnesenog na 13. Zajedničkoj sjednici obaju domova Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, održanoj 24. 7. 2009. godine, s Mišljenjem Zajedničkog povjerenstva za europske integracije;**
19. **Izvješće Povjerenstva Kolegija o nastojanju postizanja suglasnosti o Prijedlogu zaključka izaslanika Ive Mire Jovića o imenovanju izaslanstva Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine koje će u Bruxellesu predstaviti ostvarivanje uvjeta za slobodu viznog sustava građanima Bosne i Hercegovine;**
20. **Prijedlog zaključka o osnivanju Privremenog zajedničkog ad hoc povjerenstva obaju domova Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine za provođenje procedure**

- izbora tri člana Upravnog odbora Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguravanje kvalitete;
21. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o financiranju između Bosne i Hercegovine i Komisije Europskih zajednica glede prekograničnog programa između Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske na temelju komponente prekogranične suradnje unutar Instrumenta pretpristupne pomoći (IPA) za 2008. godinu;
 22. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o financiranju između Bosne i Hercegovine i Komisije Europskih zajednica glede prekograničnog programa između Bosne i Hercegovine i Republike Srbije na temelju komponente prekogranične suradnje unutar Instrumenta pretpristupne pomoći (IPA) za 2008. godinu;
 23. Davanje suglasnosti za ratificiranje Sporazuma o financiranju između Bosne i Hercegovine i Komisije Europskih zajednica glede prekograničnog programa između Bosne i Hercegovine i Crne Gore na temelju komponente prekogranične suradnje unutar Instrumenta pretpristupne pomoći (IPA) za 2008. godinu;
 24. Davanje suglasnosti za ratificiranje Kreditnog sporazuma – *Projekt dovršetka i opremanja četiri bolnice* – između Saudijskog fonda za razvoj i Bosne i Hercegovine;
 25. Davanje suglasnosti za ratificiranje Konvencije Međunarodne agencije za atomsku energiju o nuklearnoj sigurnosti, Beč, 17. lipanj 1994. godine;
 26. Davanje suglasnosti za ratificiranje Konvencije Međunarodne organizacije rada o promotivnom okviru sigurnosti i zdravlja na radu, broj: 187 iz 2006. godine, i Preporuke Međunarodne organizacije rada u vezi s promotivnim okvirom profesionalne sigurnosti i zdravlja na radu, broj: 197 iz 2006. godine;
 27. Davanje suglasnosti za ratificiranje Deklaracije o jačanju nacionalnih i regionalnih kapaciteta za pripravnost i reakciju na epidemije i za provođenje Međunarodnih zdravstvenih propisa iz 2005.;
 28. Davanje suglasnosti za ratificiranje Kodeksa Međunarodne agencije za atomsku energiju o postupanju po pitanju sigurnosti i zaštiti radioaktivnih izvora;
 29. Davanje suglasnosti za ratificiranje Amandmana Međunarodne organizacije za atomsku energiju na Konvenciju o fizičkoj zaštiti nuklearnog materijala.

Ovo je usuglašeni dnevni red Kolegija Doma naroda.

Ja otvaram raspravu. Ima li potrebe? Zaključujem raspravu. Dnevni red je sukladno članku 60. Poslovnika Doma naroda prihvaćen.

Preći ćemo na 1. točku, to je:

Ad. 1. Odgovori na zastupnička pitanja i nova pitanja

ILIJA FILIPOVIĆ:

Odgovore su dobili gospodin Tihić, gospođa Majkić, gospodin Jović i gospodin Šaraba. Dakle, čitam redoslijedom kako su pristizali odgovori. Kako nema gospodina Tihića i nema gospodina Šarabe, odložiti ćemo to za narednu sjednicu.

Pitam kolegicu Dušanku Majkić ima li primedbi.
Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovane kolege, poštovani članovi Savjeta ministara, dragi gosti, ... ja sam postavila jedno, po meni, veoma značajno pitanje prošli put vezano za slučaj Jovičić. Ovo je pitanje koje je otišlo Tužilaštvu: 'Kako to da Tužilaštvo BiH do danas nije tražilo pokretanje istrage protiv Radoslava Jovičića, iako se u obrazloženju OHR-a o njegovoj smjeni tvrdi da je počinio niz krivičnih djela, zloupotrebu položaja i ovlaštenja, korupciju, koja obuhvata primanje novčanih sredstava u zamjenu za otkrivanje povjerljivih informacija, prisluškivanje bez sudskog naloga itd.?'

Veoma simptomatičan je odgovor ... koji je dostavilo Tužilaštvo. Prvo, on se sastoji iz dva dijela: prvi dio je komunikacija između zamjenika glavnog tužioca i rukovodioca Odjela za organizovani kriminal gospodina Drew Engela, to je pismo koje on piše Miloradu Barašinu glavnom tužiocu. A drugi dio je dio koji se odnosi na pismo gospodina Barašina prema Parlamentarnoj skupštini. U pismu koje gospodin Barašin piše Parlamentarnoj skupštini stoji: 'U vezi pitanja poslanika Dušanke Majkić obavještavamo vas da lice Radislav Jovičić ne prolazi kroz upisnike Tužilaštva BiH.' To u prevodu znači da među aktima koji su ušli u Tužilaštvo nema ništa što je pod znakom imenom gospodina Jovičića.

Drugo, zaista je neobično da ni SIPA, ni OHR, niko nije dostavio dopis zvanični u kome se traži pokretanje procedure po kojom bi tužilac postupio u cilju otvaranja istrage za ovaj slučaj, a na kraju i da i SIPA ni OHR nisu ništa uradili. Sam gospodin Jovičić je poslao Tužilaštvu lični zahtjev u kojem traži procesuiranje i traži da se istraži njegova odgovornost, zato što nije ... uradio ono što mu piše tamo da je urađeno i traži pokretanje istrage. Ako ni jedan od ovih drugih akata, njegov akt je morao proći kroz upisnik Tužilaštva. Još simptomatičniji je dopis koji gospodin Engel piše glavnom tužiocu i kaže 'pripremili smo za Vas sljedeći odgovor na poslaničko pitanje', onda odmah poslije toga kaže 'što se tiče samog pitanja volio bih da o tome s Vama razgovaram'. Hoće reći to je stvar koju bi nas dvojica usmeno trebali, samo ne znam što to napisa ovdje.

Pismo je, ovaj način komunikacije u Tužilaštvu je takav da zaslužuje tačno ocjenu onako ... kakvo je ovo pismo. Nisam zadovoljna i ponavljam pitanje prema Tužilaštvu, s obzirom da ni SIPA, ni OHR nisu pokrenuli istragu:

'Kako je moguće da kroz upisnik Tužilaštva nije prošao dopis gospodina Jovičića kojim se traži ispitivanje odgovornosti zato što je uradio ono što piše u odluci OHR-a da je uradio?'

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospođo Majkić.
Gospodin Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ja nisam, gospodine predsjedatelju – pozdravljajući Vas, supredsjedatelja i sve uvažene kolege i nazočne današnjem zasjedanju našeg doma – nezadovoljan, nego ja sam tužan. Ja sam dobio takav odgovor da bih suzu pustio.

... U mom se odgovoru konstatira sve ono što sam ja i tražio da mi se odgovori kad je u pitanju završetak istražnih radnji za stradavanje Hrvata Uzdola u općini Prozor 1993. godine. To i tužitelj konstatira da je tako urađeno, ali treba odluku da donese međunarodni tužitelj. Pa pošto ja znam već godinu i po dana da taj čovjek neće podnijeti, a radnje su sve završene, konstatira samo da je oko ovog predmeta rad u tijeku. Ali me više smeta, i zašto sam tako rekao da je ovo tužno jedno pismo ili odgovor, što tužitelj konstatira da su svjedoci i očevici odvođenja i nestanka ljudi, ubijanja, do njih se veoma, kaže, teško dolazi, jer najčešće ne žele da svjedoče, odnosno svjedoče da ništa ne znaju.

A ja kažem da je glavni krivac Sud i Tužiteljstvo i jedini su krivci. Pogledajmo samo u posljednje vrijeme šta se dešava sa ljudima koji su optuženi za Bugojno. Onog trenutka kada one koje su oni otpustili, a imaju sve dokaze da se razumijemo, kad i ja kao građanin imam kako i oni neće imati, puste ljude koje treba ostaviti u zatvoru ili ih osude 13 godina pa hodaju po Sarajevu, onda kaže da neće svjedoci da svjedoče. Koliko li je hrvatskih obitelji iz Bugojna odselilo iz straha što bi morali i trebali svjedočiti, a ne mogu i ne smiju svjedočiti, jer ovi koji su na Sudu, oni ih za par dana puste i onda obitelj mora odseliti. I kad sam ukazivao na taj problem sad je došlo dotle da u glavu se prijeti tužiteljici. E, sad se promijenilo, čovjeka puste danas, a za dva dana ga u zatvor vrate jer se prijeti tužiteljici. Što smo tražili, to gledamo. I ja mislim da ova institucija koja se zove Sud ili Tužiteljstvo kad su predmeti zločina nad Hrvatima može se okarakterizirati sramotnim.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Joviću.

Mi smo često ganuti do suza ali predlažem da plaćemo nakon sjednice.

Preći ćemo na nova pitanja. Pitam tko želi. Gospodin Koprivica, gospodin Rančić, Ibrahimpašić, gospođa Čolo, gospođa Majkić.

Izvolite, gospodine Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući. Pozdravljam prisutne kolege delegate Doma naroda, gospodu iz Vijeća ministara, te goste koji prisustvuju današnjoj sjednici.

Moje pitanje odnosi se na Centralnu banku BiH i Agenciju za bankarstvo BiH. Naime, najnovije analize pokazuju da je u BiH zaposleno oko 860 hiljada ljudi ili 33% od ukupnog stanovništva. Stopa zaposlenosti smanjena je u 2009. godini za 0,5%, prosječna neto plata u BiH u drugom kvartalu 2009. godine, prema podacima Zavoda za statistiku, iznosila je 791 marku. Prema nekim podacima kreditna zaduženost u 2008. godini po glavi stanovnika u BiH bila je preko .../isključen mikrofoni/..., odnosno ukupno oko 6,5 milijardi KM. Ovi podaci jasno govore kakva je kreditna sposobnost građana BiH i njihov ... socijalni status.

Pitanje Centralnoj banci BiH ... glasi:

'Da li se u narednom periodu planiraju posebne mjere u bankarskoj i kreditnoj politici u BiH ... odluke koje će omogućiti reprogramiranje kredita građanima koji su izgubili posao zbog recesije, odnosno pravnim licima koja su u izuzetno teškoj situaciji zbog kreditne prezaduženosti i ekonomske krize?'

Posebne mjere su neophodne jer je evidentno da postojeće mjere nisu dovoljne kako bi se značajnije smanjila kreditna zaduženost fizičkih i pravnih lica u BiH, te popravio socijalni status građana BiH. Prije svega, mislim na usklađivanje kamatnih stopa sa EU, iznošenje prekomjerne dobiti izvan zemlje, likvidnost banaka u BiH, povoljniji krediti za novo zapošljavanje, uslovi kreditiranja privrede, subvencioniranje preduzetničkih kredita i poljoprivrednih kredita, te finansiranje prioriternih sektora privrede i razvojnih energetske projekata, kao i kreditiranje izvozno orijentisane proizvodnje, a naročito sprečavanje bankarskog zelenaštva po već realizovanim kreditima, praksom primjene promjenjivih kamatnih stopa.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Koprivica.
Gospodin Rančić. Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

... intervenciju, gospodine predsjedavajući.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Na pitanja? Izvolite.

BOŽO RAJIĆ:

Ma, htio sam samo zamoliti, konstantno se suočavamo sa istim problemom, zamoliti tehniku da nam daju ton koji možemo slušati, da ne moramo načuliti uši i ako okrenete glavu na drugu stranu ne čujete ništa. Toliko.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Vjerujem da su tonci čuli ovu primjedbu i molim da pojačaju dakle mikrofone kad ustanu zastupnici jer se odmaknemo i onda je to slabo za ostale zastupnike i ne čuju što se govori. Postupite na zahtjev zastupnika Rajića.

Gospodin Rančić. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo, poštovani predsjedavajući.

Poštovane kolegice i kolege, kolega iz Predstavničkog doma, članovi Vijeća ministara, predstavnici medija, poštovani gosti, moje je današnje pitanje upućeno Vijeću ministara, Ministarstvu pravde i Uredu za razmatranje žalbi:

'Da li Ured za razmatranje žalbi ima *Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji* kao podzakonski akt na osnovu koga bi funkcionisali?'

Ured za razmatranje žalbi, kao drugostepena institucija, osnovan je za razmatranje žalbi u postupku javnih nabavki. Prvi članovi Ureda imenovani su krajem decembra 2005. godine. Predsjedavajući Ureda bio je dužan donijeti 'Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji' u roku od dva mjeseca od uspostavljanja Ureda, uz pribavljanje potrebnih mišljenja Ureda za zakonodavstvo, Ministarstva finansija i trezora, Ministarstva pravde i Vijeća ministara. Po informacijama koje imam kroz rad u Komisiji za finansije i budžet Dom naroda razmatrajući izvještaje o radu i revizorske izvještaje koji se odnose na rad Ureda, Ured za razmatranje žalbi nema još uvijek 'Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji'. Kako je moguće da četiri godine traje prepiska između Ureda za razmatranje žalbi, Ministarstva pravde i Vijeća ministara? Da li je moguć rad Ureda bez 'Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji'?

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospodin Ibrahimpašić. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Zahvaljujem se, predsjedavajući. Pozdrav svima koji su ovdje prisutni.

Ja ću postaviti dva pitanja Vijeću ministara.

Prvo pitanje:

'Zašto se Vijeće ministara ne izjašnjava o zahtjevu domaće pivarske industrije za uvođenje mjera zaštite te industrije od prekomjernog uvoza?'

Zahtjev za zaštitu je podnesen 8. 9. 2008. godine, a na zahtjev Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa dopunjen u septembru ove godine.

I drugo pitanje:

'Zašto još uvijek *Pravilnik o kvalitetu prirodnih izvorskih i prirodnih mineralnih voda* nije usvojen?'

Vi se sjećate ovdje da na moje insistiranje negdje u aprilu, maju ove godine, taj pravilnik je urađen, obavljena je javna rasprava, čak i usaglašen sa proizvođačima, evo još uvijek on nije usvojen. Neću sad govoriti, kad bude ona tema o poljoprivredi, koliko to pogubno djeluje, na kraju krajeva, i na sigurnost zdravlja ovih ljudi, a da ne kažem na poslovanje privrednih subjekata koji se bave ovim poslom.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospođa magistrica Čolo. Izvolite.

ALMA ČOLO:

Hvala, predsjedavajući.

Ja imam jedno pitanje i jednu inicijativu Predsjedništvu BiH. U posljednjem Izvještaju Evropske komisije o napretku BiH za 2009. godinu na strani 16. je navedeno da je BiH ponovo propustila da izabere svog predstavnika u Komitet Vijeća Evrope za spečavanje torture i neljudskog i ponižavajućeg tretmana. To je Komitet koji se skraćeno naziva CPT komitet i jedan je od najvažnijih komiteta Vijeća Evrope. BiH je članica Konvencije Vijeća Evrope za spečavanje torture i kao članica ove konvencije podliježe obavezi redovnog monitoringa od strane ovog komiteta. CPT je objavio 14. 10. 2009. posljednji izvještaj o BiH, nakon četvrte posjete koja je obavljena od strane članova ovog komiteta u maju ove godine, i taj izvještaj sadrži niz preporuka, komentara i zahtjeva za dostavljanje informacija od strane BiH i potvrđuje katastrofalno stanje u zatvorima u BiH.

S obzirom na značaj ovog komiteta u uspostavljanju vladavine prava u svakoj državi članici Vijeća Evrope, postavljam pitanje Predsjedništvu BiH:

'Kada će izvršiti nominaciju tri kandidata za izbor predstavnika BiH u CPT-u, u skladu sa Rezolucijom 1540 Vijeća Evrope kojom je regulirana procedura odabira članova CPT-a?'

Isto tako postavljam pitanje:

'Kada će Predsjedništvo BiH nominirati člana Venecijanske komisije ispred BiH, s obzirom da je dosadašnjem članu mandat istekao prije četiri godine i da još uvijek na stranici Venecijanske komisije se vodi kao član ispred BiH, a čovjek ima 74 godine?'

Isto tako dajem jednu ... podnosim jednu inicijativu. Jer sudiji Evropskog suda za ljudska prava BiH gospođi Ljiljani Mijović ističe mandat 27. 1. naredne godine, a prema Rezoluciji Vijeća Evrope 1646, koja je donesena u januaru ove godine, propisana je procedura nominacije izbora i preuzimanja mandata sudije Evropskog suda za ljudska prava. Po ovoj rezoluciji procedura traje oko 12 mjeseci, tri mjeseca nominacija od strane države, tri mjeseca procedura u Parlamentarnoj skupštini Vijeća Evrope i šest mjeseci preuzimanja mandata od strane sudije, tako da podnosim inicijativu Predsjedništvu BiH da se hitno pokrene procedura za nominaciju kandidata za sudiju Evropskog suda za ljudska prava ispred BiH. U protivnom, BiH će ostati i bez ove pozicije u najznačajnijoj međunarodnoj instituciji za zaštitu ljudskih prava u Evropi. Vijeće Evrope je postrožilo kriterije za izbor sudije i više to nije neformalna procedura. Procedura je propisana ovom rezolucijom: mora se ići na javni oglas, mora se ići i na javni oglas i za ovaj Komitet za sprečavanje torture i mislim da mi kao zemlja pokazujemo skroz nepoštivanje međunarodnih rezolucija kada je u pitanju imenovanje naših predstavnika u međunarodna tijela. I to, mislim da je ovakva situacija neodrživa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Čolo.

Dakle, probajte tonci otkloniti ovu mikrofonijsku i istodobno se i dalje ne čuje u dvorani.

Gospođo Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, prvo pitanje sam izgovorila maloprije, ali ću ga ponoviti zbog stenograma. Dakle, pitanje koje je rezultat lošeg ili nekvalitetnog odgovora koji sam dobila, a to je: ako već ime Radislava Jovičića nije prošlo kroz upisnike Tužilaštva BiH, u skladu sa tvrdnjom glavnog tužioca, veza broj: A639/09 od 15. 10. 2009. godine, molim glavnog tužioca da mi odgovori na sljedeće pitanje:

'Da li je kroz upisnik Tužilaštva prošao lični zahtjev gospodina Radislava Jovičića kojim se traži njegovo procesuiranje iz razloga koji su navedeni u odluci OHR-a o njegovoj smjeni?'

Odgovor molim pisanim putem. Dakle, to je pitanje koje je posljedica odgovora kakvog sam dobila.

Drugo je treća urgencija za odgovor. Dakle, Dom naroda Parlamentarne skupštine BiH je na sjednici od 29. 1. 2009. godine jednoglasno donio zaključak da se traži od Ministarstva transporta i komunikacija da u roku od 15 dana dostavi Domu naroda punu informaciju o kriterijumima, postupcima i načinu raspodjele CEMT dozvola za 2009. godinu domaćim prevoznicima. U informaciju je trebalo uključiti broj i razlog prigovora prevoznika, kao i žalbene postupke koji su u toku. Prva urgencija za dostavljanje navedenih informacija uslijedila je u aprilu ove godine ali je ostala bez odgovora. Druga urgencija je uslijedila 13. 7. ove godine i ona je ostala bez odgovora.

'S obzirom da je do danas prošlo ... gotovo devet mjeseci od usvajanja zaključka Doma, molim predsjedavajućeg Savjeta ministara da mi putem Ministarstva transporta i komunikacija omogući punu informaciju o kriterijumima, postupcima i načinu raspodjele CEMT dozvola za 2009. godinu domaćim prevoznicima.'

Dakle, zaista je strašno da tri urgencije moram poslati, sreća je da je u međuvremenu, ono što nije bilo snage na ovom domu, Predstavnički dom formirao Istražnu komisiju i da ćemo doći do informacije zašto se to dogodilo kako se dogodilo.

I jedno pitanje upućeno Upravi za indirektno oporezivanje. Molim Upravu za indirektno oporezivanje da mi odgovori na sljedeće pitanje:

'Zašto ni do danas nije urađen i priveden namjeni prostor za carinske ispostave u Skelanima i Bratuncu, na graničnim prelazima između BiH i Republike Srbije?'

Obrazloženje:

Uprava za indirektno oporezivanje BiH najavila je u maju ove godine otvaranje graničnog prelaza između BiH i Republike Srbije u Bratuncu i Skelanima. Međutim, kao što je poznato, očekivani početak robnog prometa i prelazak teretnih vozila između dvije zemlje ni do danas nije u potpunosti zaživio. Sem odobrenja za sezonski prevoz jagodičastog voća individualnim proizvođačima koji imaju prebivalište u jednoj zemlji a posjeduju zemlju u drugoj, ništa se više nije uradilo. Najavljeno zvanično odobrenje početka robnog prometa na ovim prelazima od strane Ministarstva bezbjednosti, Uprave za indirektno oporezivanje i resornog ministarstva Republike Srbije još uvijek nije stiglo. Takođe, nema robnog carinjenja, niti špedicije, nema ni jedne ovlaštene špediterske kuće za obavljanje carinskih procedura. Privrednici i građani Bratunca, Srebrenice i Skelana već dugo čekaju otvaranje prelaza za teretni saobraćaj, jer u suprotnom robu moraju voziti do Karakaja koji je udaljen više od 100 km, da bi

je prevozili u Republiku Srbiju ili uvozili iz Bajine Bašte ili Ljubovije sa kojim ih dijeli samo granični most. Poljoprivrednici sa skelanskog područja su prinuđeni da zbog nemogućnosti prelaska teretnih vozila i traktora preko graničnog mosta u Skelanima dolaze u 50 km udaljenu Srebrenicu da bi nasuli gorivo za traktore i druge mašine, jer je tu najbliža benzinska pumpa. Odgovor molim pisanim putem.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospodin Rajić, izvolite. Gospodin Rajić je tražio riječ za pitanje. To je ono bila primjedba na zvuk, na ton.

Ima li još netko želju postaviti neko pitanje? Dakle iscrpljena je lista, ja zaključujem ovu točku dnevnog reda.

Prelazimo na 2. točku, to je:

Ad. 2. Usvajanje Zapisnika 36. sjednice Doma naroda

ILIJA FILIPOVIĆ:

Prije toga ću samo reći da naš rad u međuvremenu prati, primijetio sam, član Kolegija Zastupničkog doma gospodin Belkić, došao je i ministar Čolak, pozdravljam ih.

Otvaram raspravu o Zapisniku 36. sjednice. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Zapisnik 36. sjednice.

Tko je za ovakav prijedlog ovog zapisnika?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili Zapisnik 36. sjednice u predloženom obliku.

Točka 3. je:

Ad. 3. Izvješće Zajedničkog povjerenstva obaju domova o postizanju suglasnosti o identičnom tekstu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osnovama sigurnosti prometa na cestama u BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće. Zajedničko povjerenstvo je prihvatilo jedan amandman. Mi smo dva amandmana usvojili na sjednici Doma, identična usvojenim u Zastupničkom domu. Zastupnički dom je usvojio Izvješće Zajedničkog povjerenstva, dakle usuglašen tekst imamo s prihvaćenim tekstom u Zastupničkom domu.

Otvaram raspravu. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Izvješće Zajedničkog povjerenstva.
Tko je „za“ da prihvatimo ovakvo usuglašeno Izvješće Zajedničkog povjerenstva?
Konstatiram da smo to jednoglasno utvrdili i prihvatili ovo izvješće.

Prelazimo na točku 4., a točka 4. je:

Ad. 4. Zahtjev Zastupničkog doma za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini po skraćenom postupku, sukladno članku 121. Poslovnika Doma naroda

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dakle, riječ je o proceduri ovdje u točki 4.
Gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Samo radi podsjećanja. Znači, član 121. stav (1) kaže: 'Kad podnosi prijedlog zakona, predlagač može da zatraži da se prijedlog zakona razmatra po skraćenom postupku. U tom slučaju predlagač je obavezan da posebno obrazloži razloge koji opravdavaju skraćeni postupak.'

Ja nisam mogla pronaći, ne znam možda nisam uspjela, ali molim vas da pogledate, ovdje nije naveden ni jedan razlog zašto se traži skraćeni postupak. I ja predlažem da se ovo razmatra po redovnoj proceduri, jer ne vidim zasta razlog zašto bi ijedan, i ovaj sljedeći zakon, razmatrali se po skraćenoj proceduri.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ja molim uvaženog kolegu gospodina Belkića ... da da odgovor na postavljeno pitanje i da kratko obrazloženje što Vas je rukovodilo da idemo po skraćenom postupku i da prijedlog iz Zastupničkog doma dođe ovakav kakav je došao.

Izvolite.

BERIZ BELKIĆ:

Evo, ja vas sve pozdravljam.

Ja ne znam da li me čujete. Pa evo, gospođa Majkić me je malo iznenadila. Da vam pravo kažem, ja sam danas ovdje došao kao član Kolegija Predstavničkog doma poštujući ovaj dom i poznavajući praksu da praktično se ne razmatra ako neko od predlagača nije tu, jel.

Inicijatori, odnosno predlagači ovog zakona su članovi grupe, odnosno Istražne komisije koja se bavi i već nekoliko mjeseci pokušava da dođe do informacija vezanih za ukupne donacije utrošene u BiH od kraja rata naovamo. I kroz praksu, odnosno pokušaj da dođu do određenih informacija, naišli su na neke prepreke vezane za dobijanje tih informacija koje su, na neki način, prouzrokovane rješenjima u postojećem Zakonu o slobodi pristupa informacijama. Dakle, razlog za skraćeni postupak bi mogao biti, mogao biti, dakle ubrzanje njihovog rada. E sad, da li je to za

ovaj dom dovoljan razlog za skraćeni postupak, vi ćete sami odlučiti. Dakle, radi se o inicijativi članova Istražne komisije i teškoćama koje oni imaju u pokušajima da dođu do relevantnih podataka od nekih institucija. Dakle, oni ovim izmjenama i dopunama, koje su oni inicirali, pokušavaju skratiti vrijeme i pristup tim informacijama.

... Predstavnički dom je, da tako kažem, uvažio ovu inicijativu, uključujući i zahtjev za skraćeni postupak, ali evo, na vama je da vi ocijenite to.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Belkiću.

Evo, ima potrebu još jednom gospoda Majkić, pa će onda dobiti riječ gospodin Rančić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Zaista mislim da toliko poštovanja treba imati prema ovom domu da kad podaci koje ste sad rekli ovdje su zaista podaci koji su vrijedni pažnje, ali zar mislite, pošto ste prvo formirali komisiju samo od strane Predstavničkog doma, dakle nemojte da se čudite da Dom naroda ne zna za detalje i logično bi bilo da neko napiše par rečenica u ovom propratnom aktu i da kaže, ljudi moji, evo nama treba taj zakon zbog toga i toga. Zato nemojte da se čudite, jer ovdje nije ništa napisano, a mi znamo da je ovaj zakon nedavno bio u proceduri. To je zahtijevalo znači još dodatni razlog da se to bolje objasni. Nemojte da šaljete ovdje u očekivanju da mi moramo pretpostaviti šta se dešava na Predstavničkom domu, bez obzira koliko pazili na to. Dakle, molim vas da se odnosite prema drugom domu sa dužnom pažnjom.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Belkić traži riječ. Izvolite.

BERIZ BELKIĆ:

Ja vas molim da ovaj ponovni moj izlazak ni u kojem slučaju ne doživite kao neku vrstu replike gospođi Majkić. Ja sam bio prilično jasan kad sam izašao i pokušao objasniti i ne znam da je ijedna riječ bila u pravcu nepoštovanja ovog doma. I ja stvarno ne znam šta je to razlog da ste Vi osjetili da Predstavnički dom nešto ne poštuje ovaj dom. Dakle, ja bih vas molio stvarno da nemate takav utisak. Ja sam pokušao objasniti i na kraju sam rekao na vama je, procijenite. Ako smatrate da ovo ne zavrđuje skraćeni postupak idite u redovnu proceduru i uredu je.

ILIJA FILIPOVI:

Hvala lijepa, gospodin Belkić.

Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo.

Dakle, ja kao delegat i Klub Bošnjaka će podržati i skraćenu proceduru kao i donošenje samog ovog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o slobodi pristupa informacijama u BiH. Zašto?

Možda je djelimično kolegica Majkić u pravu čitajući odredbe iz Poslovnika gdje stoji i kaže da se posebno to treba obrazložiti. Naravno da to stoji u Poslovniku, ali ako razmotrimo cjelokupno ovo stanje oko ovoga zakona, vidjet ćemo da u obrazloženju, u razlozima za donošenje ovog zakona, stoji da je ovaj zakon devet godina u primjeni i po analizi, evo, ljudi koji su se bavili time, kažu da nemamo zadovoljavajuće rezultate u primjeni ovog zakona. A i jedan od razloga zašto nemamo zadovoljavajuće rezultate je zbog toga što u tom zakonu ne postoje sankcije za one koji neće da provode nikako ili neadekvatno provode navedeni zakon. Pa, da bi se ispunio i taj uslov, dakle išlo se u izmjene i dopune na način da se uvode novčane kazne za prekršaje i za nadležne organe, kao i za pojedince, odgovorna lica u javnom organu.

Drugi razlog zašto ćemo podržati proceduru i ovaj zakon jeste da pokušaj izmjena ovog zakona na ovakav način, na identičan način, mi smo imali prije nekoliko mjeseci i, nažalost, nismo uspjeli. Dakle, nije ovo sad iz vedra neba palo nama svima pa da mi ne znamo i da je u pitanju neko enormno skraćivanje procedure. Mi smo imali pokušaj donošenja ovog zakona na ovaj način, nažalost, nije dobio potrebnu većinu.

Treći razlog, vidite u obrazloženju, također, da u susjednim zemljama imamo sankcije u istim ili sličnim zakonima pa ne vidim razloga zašto ne bi i mi učinili tu stvar. I u konačnom, skraćivanje rokova podržavanjem te procedure ne dovodi u pitanje naš rad Doma, eventualno, podnošenje amandmana itd. Radi se o skraćivanju rokova na pola, a mi bi svi opet, eventualno, mogli raditi i u nadležnim tijelima i, eventualno, ako bi željeli, podnositi amandmane. Ne radi se o hitnom postupku gdje bi mi odmah uzeli ili odbacili ovaj prijedlog.

Dakle, smatram da su ovo razlozi dovoljni svima nama ako želimo primjenu ovog zakona, efikasnost u radu, odgovornost u radu institucija i pojedinaca, onda ćemo podržati i proceduru i samo donošenje zakona.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Gospođa Čolo. Izvolite.

ALMA ČOLO:

Pa, ja bih željela samo kratko. Ja mislim da su ispunjeni uvjeti iz člana 121. Poslovnika o radu Doma naroda zato što je predstavnik predlagača usmeno obrazložio razloge zašto smatra da se zakon treba donijeti u skraćenoj proceduri tako da mislim da nema smetnji da mi danas odlučimo da se zakon razmatra po skraćenoj proceduri

ILIJA FILIPOVIĆ:

Reći ću samo jedno osobno razmišljanje. Ne vidim ništa sporno u ovome prijedlogu i u ovoj proceduri zahtijevanoj, dakle to po skraćenom postupku. Imamo vremena čak i amandmansi djelovati, jer riječ je samo o uvođenju kaznenih sankcija za ona javna tijela koja ne rade svoj posao i njih će motivirati da provodimo praktično ovaj zakon prihvaćanjem ovih kaznenih sankcija za prekršaj.

Gospodin Zrno. Izvolite.

BRANKO ZRNO:

Dobro, gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, svi gosti, ne znam, meni je apsolutno dovoljno ovdje u potpisu naše kolege iz Zastupničkog doma, jednostavno, kao članovi povjerenstva koje se bavi određenim radnjama, imaju potrebu ili imaju jednostavno pravo, čak institucionalno pravo na informaciju. I, to elementarno i institucionalno pravo, izgleda da im je uskraćeno. I zbog toga ja ne vidim, uistinu ne vidim razloga da danas polemiziramo o formi, jer danas se ne izjašnjavamo niti govorimo o zakonu. Valjanosti ili nevaljanosti prijedloga izmjena i dopuna ovoga zakona, o tome ćemo i u žurnom postupku progovoriti i izjasniti se. I mislim da danas trebamo prihvatiti ovu inicijativu.

Hvala lijepa.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, dakle samo o proceduri.

Želi li još netko riječ? Zaključujem raspravu.

Mi se danas izjašnjavamo samo o tome prihvaćamo ili ne prihvaćamo li predloženu proceduru, tj. skraćeni postupak po članku 121. Poslovnika.

Ja vas molim da se o tome izjasnimo. Dakle o prijedlogu, o zahtjevu Zastupničkog doma.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili skraćenu proceduru po članku 121. u točki 4. našeg dnevnog reda.

Točka 5. je također:

Ad. 5. Zahtjev Zastupničkog doma za razmatranje Prijedloga zakona o dopuni Zakona o službenom glasilu BiH po skraćenom postupku, sukladno članku 121. Poslovnika Doma naroda

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ja otvaram raspravu. Tko želi riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje ovaj zahtjev Zastupničkom doma pod točkom 5. za skraćeni postupak navedenog zakona.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili skraćeni postupak i za Prijedlog zakona u točki 5. našeg dnevnog reda.

Točka 6. je:

Ad. 6. Prijedlog zakona o primjeni Rimskog statuta Međunarodnog kaznenog suda i suradnji s Međunarodnim kaznenim sudom (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće. Povjerenstvo je prihvatilo Prijedlog zakona u predloženom tekstu. Zastupnički dom također.

Ja otvaram raspravu. Ne želi nitko. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona ... o primjeni Rimskog statuta u drugom čitanju.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i Prijedlog zakona pod točkom 6.

Točka 7. je:

Ad. 7. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravobraniteljstvu BiH (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Povjerenstvo je, razmatrajući prijedlog ovog zakona, prihvatilo Prijedlog zakona s jednim amandmanom koji je postao sastavnim dijelom teksta zakona. Zastupnički dom je prihvatio dva amandmana. Amandman je obnovio gospodin Rančić u našem domu koji nije prihvaćen u Ustavnompravnom povjerenstvu.

Ja pitam gospodina Jovića, kao predsjedatelja Ustavnompravnog povjerenstva, ima li potrebe.

Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Kratko, mada sve u našem izvješću sa sjednice Ustavnompravnog povjerenstva piše. Mi smo pred sobom imali, kao povjerenstvo, dva amandmana od čega je jedan amandman usvojen, a ovaj amandman I., kojim se sugerira brisanje članka 1. predloženih izmjena i dopuna Zakona o Pravobraniteljstvu, nismo prihvatili jer predlagatelj izmjena i dopuna Zakona nije se usuglasio sa prijedlogom ovog amandmana. To je bio osnov zašto smo bili rezervirani prema donošenju odluke u tom smislu. I bilo je jednoglasno.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

IVO MIRO JOVIĆ:

Mislim da je bilo jednoglasno.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Moja je dužnost dati riječ predlagatelju ovog amandmana gospodinu Rančiću. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo. Poštovane kolegice i kolege, dakle, nakon što je ovaj zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Pravobranilaštvu BiH razmatran u prvom čitanju kod nas i nakon što je otvorena amandmanska faza pratio sam rad, naravno, u Predstavničkom domu i kako je prošao taj zakon i dakle informisan sam da su u Predstavničkom domu usvojili ovaj zakon i ova dva amandmana koja sam ja predložio.

Dakle, prateći rad i Predstavničkog doma i želeći da u jedinstvenom tekstu i mi u Domu naroda usvojimo istovjetan tekst zakona, ja sam se dakle odlučio na podnošenje onih amandmana koji su usvojeni u Ustavnoj komisiji Predstavničkog doma i na Predstavničkom domu. I to je i stajalo u obrazloženju ovih amandmana. Ja dakle nisam autor nego sam nastojao samo da olakšam proceduru nama u Domu naroda i na našoj Ustavnoj komisiji.

Nažalost, na Ustavnoj komisiji Doma naroda naša komisija nije usvojila ovaj amandman I. i ja sam odlučio obnoviti da branim ovaj amandman, kasnije ću kazati zašto sam se odlučio na to. Tačno je i žao mi je šta je rekao kolega Ivo Miro Jović, predsjedavajući naše Ustavne komisije, a imao sam informacije i od drugih, da je predstavnik Ministarstva pravde na toj sjednici pa, čini mi se, malo prevario delegate i članove Ustavne komisije, jer im je kazao da Ministarstvo pravde nije saglasno sa predloženim amandmanom, šta naprosto nije tačno, jer predstavnik Ministarstva pravde na Ustavnoj komisiji Predstavničkog doma je bio saglasan sa navedenim amandmanima.

Naime, od više poslanika i više amandmana je bilo predloženo i samo oni amandmani koji su usaglašeni sa predstavnikom resornog ministarstva na sjednici Ustavne komisije Predstavničkog doma – oni su i usvojeni. Te usaglašene amandmane, sa kojima se složio predstavnik Ministarstva, ja sam obnovio. Onda dođe pomoćnik ministra – prvi put je bio zamjenik ministra kad je usaglasio amandmane – na sjednicu Ustavne komisije Doma naroda ... i obavijesti članove Doma naroda da Ministarstvo ne stoji, ne prihvata taj amandman i on zato, nažalost, nije usvojen na ovoj komisiji. Čini mi se da je ovakvim stavom pomoćnika ministra iz Ministarstva pravde prevarena Ustavna komisija, jer imaju različite stavove i različitog nivoa, dakle tamo je bio zamjenik pa je rekao da to prihvata, ovdje je bio pomoćnik i kazao je da to ne prihvata.

A šta se rješava tim članom 1. zakona, odnosno članom 1. mog amandmana (uslovno mog, evo ja ga branim, rekao sam da ja nisam autor). Naime, u članu 1. osnovnog teksta zakona predlagač ovog zakona želi da izbriše pomoćnike pravobranioca kao osobe koje zajedno sa

pravobraniocem i zamjenicima pravobranioca vrše pravobranilačku funkciju. Samo ću vas podsjetiti, pravobranilačka funkcija je zaštita imovine, interesa imovinskih prava BiH. Pravobranilac ima funkciju da štiti te interese pred sudovima i svim drugim nadležnim organima, na način da zastupa interese BiH i svih njenih institucija. Znači, kada treba otići na sud u nekom imovinskom pravu, u sporu ... i pravobranilac može da ode, može i zamjenik i može i pomoćnik pravobranioca. I oni su to do sada i radili. Oni sada iz zakona žele da ih brišu na način da oni ne vrše pravobranilačku funkciju, nego da to radi samo pravobranilac i zamjenici.

Zašto to nije tačno? Zašto ja insistiram na ovom amandmanu? U obrazloženju zakona dvije su tačke, dakle u razlozima u drugom tom poglavlju, u trećem pasusu, kao razlog brisanja ovih riječi iz zakona, odnosno pomoćnika pravobranioca iz vršenja pravobranilačke funkcije, stoji kako funkciju pravobranilaštva vrše pravobranilac i zamjenik pravobranilaštva. Dakle, u obrazloženju zakona predlagач govori da funkciju vrše pravobranilac i zamjenici, što nije tačno. Po postojećem zakonu, evo u ovom trenutku, tu funkciju vrše i pomoćnici pravobranioca. Sve dok se to ne izbriše, odnosno na način dok se ne usvoji zakon, objavi i stupi na snagu, tu funkciju vrše i pomoćnici pravobranioca. Ne može u obrazloženju da stoji da funkciju Pravobranilaštva ne vrše pomoćnici, jer to je kršenje zakona. Zakon je još uvijek na snazi. To je prvi njihov argument.

Drugi argument – njihov broj, dakle pomoćnika, nije preciziran. To je njima razlog da ih izbrišu, što nije tačno. Prvo, kad njihov broj nije preciziran, to je, da sam ja tamo u tom tijelu, to bi meni odgovaralo. Zašto? Zato što se onda njihov broj utvrđuje kroz Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji koji će doći iz Pravobranilaštva, proći Ured za zakonodavstvo, resorno ministarstvo i Vijeće ministara, i mogu spram obima posla u pravilniku, nižem podzakonskom aktu, broj pravobranilaca regulisati. Jer, ako u zakonu piše pet, onda kad se pojavi obim posla da ih treba biti osam mora se mijenjati. Ako to nije u zakonu određeno, onda se kroz Pravilnik o sistematizaciji broj pomoćnika pravobranioca riješi. Dakle, i drugi argument da njihov broj nije određen u zakonu nije razlog za njihovo brisanje iz zakona. A to je sve navedeno u ovom obrazloženju zakona.

Treća stvar. Da li sadašnji pomoćnici pravobranioca vrše funkciju pravobranioca? Naravno. Kad god dobiju predmet od pravobranioca i njegovih zamjenika i zastupaju ga na sudu ili pred drugim nadležnim institucijama i tijelima, oni rade taj posao, i tako je sad po zakonu. Ako ih izbrišemo iz zakona, da li će oni ponovo vršiti funkciju pravobranioca? Pa naravno da će pravobranilac i zamjenik opet te iste ljude, samo se neće zvati pomoćnici, slati ponovo na sud ili pred druge institucije da brane imovinske interese BiH.

Ako ih žele izbrisati iz zakona ili ih žele degradirati, a čini mi se da je to svrha, jer zato sam i prošli put postavljao pitanja vezano za Pravobranilaštvo da li oni rade u Kolegiju, raspravljaju pitanja, dogovaraju se, čak su govorili (imali smo mi pismo, svi smo dobili) da oni nisu imali taj zakon, da se nisu očitovali o tome itd., zašto i u postojećem zakonu, koji je na snazi, evo i u zakonu o izmjenama i dopunama kao uslov za obavljanje tih poslova se traži za šefove Pravni fakultet, ne znam, rukovodeći radni poslovi, položen pravosudni ispit, i osam, odnosno pet godina rada nakon položenog pravosudnog ispita. Dakle, ako ih želite pretvoriti u službenike, tražite samo visoku stručnu spremu, ne znam ja, Pravni fakultet i kraj priče. I neka budu službenici i onda nikad neće moći ići ni na sud ni pred druge institucije da brane imovinske interese BiH. A takvih predmeta je sigurno veliki ili je ogroman broj i siguran sam da

pravobranilac i zamjenici ne mogu stići na sve te rasprave, ne mogu stići. Nesporno je da veći broj ljudi treba raditi ovaj posao.

I onda vaše obrazloženje i prijedlog člana 1. i člana 2. zakona je u suprotnosti. Jer vi u članu 1. hoćete da ih ukinete da oni ne obavljaju ovu pravobranilačku funkciju, a onda u članu 2. kažete u dopunama da je potrebno pet godina nakon položenog pravosudnog ispita. Nije dovoljan pravosudni ispit, nego još pet godina rada nakon položenog pravosudnog ispita. Pa što će mu pravosudni ispit ako neće zastupati interese BiH, je l', i ako ih neće braniti? A znamo zašto, mi iz prava znamo da je to ispit koji je potreban da se zastupa i za sud i za tužilaštvo i za advokaturu i za pravobranilaštva.

Dakle, evo ovo su moji razlozi zašto sam i dalje odlučio da branim ovaj amandman od kolega i molim poštovane kolegice i kolege da prihvate Amandman I. kojim se briše član 1. Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravobranilaštvu, a sa kojim se žele pravobranioci izbrisati iz zakona, evo pod navodnicima, kao osobe koje vrše pravobranilačku funkciju, a evo molim uvaženog ministra Čolaka da se i on izjasni i da se usaglasi sa ovom agumentacijom i da prihvati ovaj amandman, jer ovo bi bilo sad dodatno treće vaše izjašnjenje iz ovog ministarstva. Ponavljam, na Predstavničkom domu, u Ustavnopravnoj komisiji je predstavnik, mislim da je zamjenik ministra tamo bio, nisam siguran, usaglasio to i prihvatio, a onda je pomoćnik došao na sjednicu Doma naroda i to je rekao predsjedavajući i kazao im da vi ne stojite iza toga i oni samo iz tog razloga nisu prihvatili ovaj amandman.

Evo, hvala vam lijepo i molim Vas da podržite ovaj amandman.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Prije nego što ..., neka mi bude dopušteno, dakle ovako s mjesta, dati samo jedan mali komentar na ovo što smo čuli od gospodina Rančića. U zakonu je točno da nisu precizirani broj izvršitelja svih zaposlenika u Pravobraniteljstvu, ali je pravilnikom Pravobraniteljstva koje je potvrdilo dakle Vijeće ministara definiran broj izvršitelja za svako radno mjesto u Pravobraniteljstvu i definirana brojka devet, dakle devet je pomoćnika pravobranitelja definirano pravilnikom.

E, sad mi razmislimo malo hoćemo li ili nećemo pustiti vaš amandman koji nije prošao na Ustavnopravnom povjerenstvu. Mene osobno što se tiče, sasvim je dovoljno da su to pravobranitelj i njegova dva zamjenika.

Ja ću iscrpiti, dakle prijavljene kandidate, zastupnike za raspravu o ovom amandmanu, a onda ću ja zamoliti gospodina ministra Čolaka da nam da svoj sud, dakle relevantnog ministarstva, vezano za ovu stvar. Nije nužno uvijek da su identični amandmani prihvaćeni i u jednom i drugom domu, Zastupničkom domu. Mi smo Dom sa punim zakonodavnim kapacitetom. Dok nam ga netko ne oduzme, koristimo to naše pravo.

Gospodin Koprivica, izvolite, pa gospodin Rajić.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ja sam kao član Ustavnopravne komisije bio opravdano spriječen da prisustvujem toj sjednici i ne bih s te strane posebno komentarisao ovaj izvještaj koji imamo pred sobom. Kad je

riječ o Zakonu o pravobranilaštvu BiH mogu jedino reći da sve argumente, koje smo imali priliku čuti od gospodina Rančića, pravnički gledano, zaista u potpunosti mogu prihvatiti. Mene interesuje jedino o čemu je riječ kada je takav stav i mišljenje predstavnika Ministarstva pravde na samoj sjednici Ustavnopravne komisije, koji su argumenti bili odlučujući u tom smislu da se da takav stav i obrazloženje, pa bih predložio da čujemo mišljenje ministra prije nego što se konačno izjasnimo u tom smislu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zahvaljujem se.
 Ima li još netko? Gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Gospodine predsjedavajući, ja sam pokušao proniknuti u obrazloženje kolege Rančića i nakon svega što je on rekao nisam uvjeren da treba podržati njegov amandman iz dva razloga. Prvi je: nisam čuo i nije mi poznato da se ova analogija uvlačenja u isti stupanj odgovornosti pomoćnika sa ministrima, odnosno rukovoditeljima institucija BiH i njihovim zamjenicima, je li to praksa ili načelo koje se primjenjuje kod drugih. Mislim da nije. To je prvi razlog.

I drugi je razlog, nije sveto slovo i nije nigdje napisano da moramo mi u istom tekstu prihvatiti zakon u oba doma. Zato postoje propisane forme usuglašavanja. Ja osobno mislim da mi trebamo ovo respektirati, prvenstveno mišljenje Ustavnopravnog povjerenstva ovoga doma, uz sav respekt prema zalaganju i obrazloženju kolege Rančića, pa i onog što će reći ministar pravde gospodin Čolak. Ja osobno mislim da ovaj amandman treba odbiti i ne treba pomoćnicima dati status rukovodeće osobe u državnoj instituciji ..., ni ovdje ni u bilo kojem drugom slučaju.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Rajiću.

BOŽO RAJIĆ:

Da ne zaboravim to, ono što je gospodin Rančić spomenuo pitanje zašto im treba stručni ispit, zašto im treba pet godina, pa oni rade, oni obrađuju predmete, ali drugo je pitanje pripremanje predmeta, stručna obrada, drugo je zastupanje pred institucijama pravosudnih tijela i drugo. To nije isto i ja ne želim da to bude isto. Ako ćemo uvući pomoćnike u taj rang, onda ćemo uvući u svim institucijama BiH da su pomoćnici jednaki prvoj osobi i njegovim zamjenicima, što ne bi bilo principijelno.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
 Želi li još netko riječ od zastupnika? Ne.
 Gospodin Rančić. Izvolite, gospodine Rančiću.

HAZIM RANČIĆ:

Izvinjavam se, prije izjašnjavanja ministra ako želi, ako će dobiti riječ; dakle apsolutno sve što sam kazao nije moja namjera niti želja da izjednačim pravobranioca, njegove zamjenike i pomoćnike. Ne, Bože sačuvaj. To su tri nivoa, jedan, drugi, treći. I meni je to potpuno jasno. I nemam ja dvojbe da Pravobranilaštvom rukovodi pravobranilac, evo i njegovi zamjenici, zna se kad, kako, šta, i u Kolegiju i koju imaju funkciju, i da tu funkciju i tu ulogu nemaju pravobranioci, ne, pomoćnici pravobranioca. Ono na čemu ja insistiram, evo i pitanje za sve nas: Da li te osobe, evo tih devet osoba, po imenu i prezimenu, ili može biti sasvim novih devet osoba – dakle uopšte, vjerujte mi da nikog od njih ne znam, znam pravobranioca i čini mi se zamjenike, a ni jednu od tih drugih dole osoba ne znam – da li oni u suštini vrše pravobranilačku funkciju?

Da to pojednostavim. Prije ovog zakona što ga usvojimo, po postojećem zakonu oni dobiju predmet od pravobranioca x, y, neki broj, i kažu izvoli i ide na sud i zastupa državu, njenu imovinu, imovinska prava i imovinske interese. On zastupanjem pred sudom i drugim nadležnim institucijama vrši pravobranilačku funkciju, ne da on supstituira pravobranioca i zamjenike, nego konkretno radi taj posao. Kad izbrišemo to u zakonu, pa oni ne budu više vršili pravobranilačku funkciju nego samo pravobranilac i dva zamjenika, hoće li te osobe opet ići na sud zastupati? Naravno da hoće. A da li vrše pravobranilačku funkciju? Ne vrše. E to nije u redu, to nije logično, to nema smisla.

Dakle, ako tražimo uslove da oni imaju te i takve, onda oni vrše tu funkciju, jer jednostavno pravobranilac i dva zamjenika, ako samo oni vrše pravobranilačku funkciju, što se želi postići u zakonu, nema šanse da stignu sve te predmete. Što bi oni išli onda poslije na sud ako ne vrše pravobranilačku funkciju? Nisu za to ovlašteni, nego pravobranilac i dva zamjenika, neka izvole. Evo, ako ste vi spremni da našu državu i imovinske interese samo to troje štiti, a ja odgovorno tvrdim da ne mogu, evo neka bude, ali nisam siguran da to mogu napraviti.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ići će po ovlasti pravobraniteljice.
Ministar Čolak. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Zašto bi išao kad ne vrši tu funkciju, neće da radi to, evo zašto bi to išao?

IVO MIRO JOVIĆ:

Pa neka ide kući.

BARIŠA ČOLAK:

Gospodine predsjedatelju, cijenjeni izaslanici, pa evo, ja ću, prije svega, kazati da mi je žao što je došlo do određenih razmimoilaženja. Ja moram biti iskren i priznati da to nisam ni znao. Međutim, ovo što dakle piše ovdje to je bila intencija Ministarstva. Zašto razdvojiti funkciju ovo što pita uvaženi izaslanik Rančić? Iz prostog razloga što je to u svim drugim zakonima tako. Nije moguće da u istom rangu budu pravobranitelji, njihovi zamjenici i pomoćnici. Vi znate da zapravo u Pravobraniteljstvu svaki određen broj mjeseci vrši se rotacija pravobranitelja i njegovih zamjenika. Dakle, oni su u biti isti samo je pravobranitelj jedno

vrijeme, poslije toga je zamjenik pravobranitelja. Ovo nikako ne znači da pomoćnici pravobranitelja neće i dalje ići zastupati. Dakako da će ići. Dobit će ovlaštenja i ići će zastupati. Dakle, evo u tome je ta distinkcija i mislimo da, evo zbog harmonizacije i sa drugim propisima, jednostavno davanje određenog značenja pravobranitelju i njegovim zamjenicima mi smo jednostavno mislili da je uredu predložiti ovakvo rješenje. Dakle, ne mislimo da bi u bilo kom smislu Pravobraniteljstvo dalje, zbog ovakve odredbe, trebalo trpjeti. Dapače, dakle i dalje će pomoćnici ići, dobit će ovlaštenje za određeni predmet, a ja zaista mislim da u startu nije uredu da bude potpuno ista pozicija.

Evo, ovo bi bilo najkraće moguće obrazloženje. Ako možete to uvažiti, ja vam zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa ministru Čolaku.

Ima li potrebe još netko? Zaključujem raspravu. Čuli smo i stajalište resornog ministarstva.

Ja stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Pravobraniteljstvu, ali ćemo se prije toga izjasniti o ovom amandmanu gospodina Rančića.

Tko je „za“ ovaj amandman gospodina Rančića? Tri.

„Protiv“? Šest.

Amandman nije dobio potrebnu podršku.

Molim vas da se sad izjasnimo o ovom prijedlogu zakona u tekstu kakav smo dobili.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili prijedlog teksta u prijedlogu kakav smo dobili.

Mi ćemo sad morati imenovati Komisiju za usuglašavanje teksta, jer je u različitom obliku ovaj zakon. Ovaj zakon je u različitom tekstu usvojen u Zastupničkom i u Domu naroda.

Molim predsjednika Kluba Bošnjaka da da ime.

HAZIM RANČIĆ:

Gospodin Neimarlija Hilmo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Njega nema, vjerujem da ste se dogovorili.

HAZIM RANČIĆ

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Profesor Neimarlija.

Klub Hrvata, molim prijedlog. Branko, molim prijedlog Kluba Hrvata.

BRANKO ZRNO:
Gospodin Jović.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Jović.
I Klub Srba.

DRAGO LJUBIČIĆ:
Gospodin Koprivica.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Konstatiram da su prijedlozi: profesor Neimarlija, gospodin Jović i gospodin Koprivica. Tko je „za“ ovakav prijedlog Povjerenstva za usuglašavanje teksta? Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i predloženo povjerenstvo za usuglašavanje različitog teksta ovoga zakona.

Prelazimo na točku 8.

Ad. 8. Prijedlog zakona o slobodnim zonama u BiH (drugo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće Povjerenstva. ... Dakle, naše povjerenstvo, i to moram reći, prihvatilo je Prijedlog zakona sa šest amandmana, a Zastupnički dom je prihvatio četiri amandmana.

Ima li potrebe predsjedateljica Povjerenstva magistrica Čolo? Izvolite.

ALMA ČOLO:

Pa ne znam, ukoliko ima potrebe. Četiri amandmana su istovjetna onim amandmanima koji su usvojeni u Predstavničkom domu, ali Amandman I. i Amandman II. su amandmani koje je predložio gospodin Božo Rajić. On je predložio inače pet amandmana, samo su ova dva amandmana prošla, i mislim da oni pojašnjavaju odredbe koje su inače sadržane u zakonu. Amandman I. pojašnjava da se slobodna zona nalazi u pomorskoj ili riječnoj luci, a Amandman II. je u stvari jezičkog karaktera, jer je stajalo *odgovarajuće se primjenjuju odredbe zakona*, a ovo je izvjesna korekcija: *primjenjuju se odgovarajuće odredbe zakona*, što mislim da je jezički i pravno-tehnički ispravnije, tako da mislim da bi bilo dobro da se svih šest amandmana zajedno sa Izvještajem Komisije usvoje, jer su oni postali sastavni dio teksta zakona i da se formira Komisija za usuglašavanje teksta zakona.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepo.
Ima li, traži li netko riječ? Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona, s prihvaćenih šest amandmana na Povjerenstvu.

Tko je „za“?
Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili.

Zakon je u različitom obliku u odnosu na Zastupnički dom. Molim opet gospodina Rančića za jedno ime.

HAZIM RANČIĆ:

Alma Čolo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospođa Čolo.
Gospodin Zrno, recite.

BRANKO ZRNO:

Gospodin Božo Ljubić.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Razgovarali ste prethodno s njim? Božo?

_____ (?)
/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Da, da, Božo Ljubić. Prihvatio je da ide unutra.

_____ (?)
/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ne, mora prihvatiti ako mi tako odlučimo, ako ćemo se ponašati kao klub. Doktor Božo Ljubić.

Iz reda Srba?

DRAGO LJUBIČIĆ:

Gospodin Slobodan Šaraba.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Šaraba.

Čuli ste, dakle: gospođa Čolo, doktor Božo Ljubić i Šaraba. To je ovo povjerenstvo koje bi išlo na usuglašavanje.

Tko je „za“ ovakav prijedlog.

Molim da se izjasnimo.

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ovakav sastav našeg povjerenstva.

Prelazimo na točku 9., to je:

Ad. 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o športu u BiH (drugo čitanje) – predlagatelj: Zastupnički dom

ILIJA FILIPOVIĆ:

Povjerenstvo je prihvatilo Prijedlog zakona s pet amandmana koji su postali sastavni dio teksta i ja molim, evo, gospodina Jovića ako ima potrebu. Imate li potrebu?

IVO MIRO JOVIĆ:

Nemam potrebu.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nemate potrebu.

Otvaram raspravu. Tko želi riječ?

Alma Čolo. Izvolite, gospođu Čolo.

ALMA ČOLO:

Pa ja, predsjedavajući, stvarno ne bih željela svojom diskusijom da izazovem određene rasprave u ovom domu, ali evo, ja samo moram da podsjetim, Komisija je usvojila pet amandmana i u svakom amandmanu spominje se riječ *županija/kanton*.

Nemam ja ništa protiv, Ustav Federacije stvarno sport stavlja u isključivu nadležnost kantona i nema nigdje ni riječ od sporta, ali ukoliko sport svrstavamo u djelatnost koja se odnosi na kulturu, onda je to nedvojbeno u isključivoj nadležnosti kantona. Međutim, ja moram podsjetiti da stvarno Ustavni sud Federacije je 1999. godine donio odluku po kojoj termin *župan* i *županija* nije u skladu sa Ustavom Federacije BiH. Vjerujte, ja osobno nemam ništa protiv riječi *županija*, ali eto imamo odluku Ustavnog suda i možemo li ovo korigovati, dok imamo takvu odluku Ustavnog suda, da ovdje ne stoji riječ *županija*, nego da stoji *kantona* i da bi mi glasali za ovo.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Pa, ja nemam također namjeru polemizirati, ali eto, ako mi jezik i iščupaju ja ću opet misliti na njemu. A jezik mi mogu iščupati, ali ću misliti na njemu. Tako da želim poručiti, i ovom zgodom, Ustavni sud Federacije se opredijelio u dva slučaja, a ovdje ima 10 županija. U Federaciji ima 10 županija, a Ustavni sud se opredjeljivao samo za dva slučaja.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Bez obzira što gospođa Čolo kaže da nema namjeru izazvati reakcije, ona ih je izazvala i mislim da je i bila svjesna toga, kada je išla sa ovom raspravom, da će izazvati reakcije.

Ja pamtim malo više od ovoga doma i od ovog parlamenta. Bio sam zastupnik u Ustavotvornoj skupštini Federacije BiH kad je konstituiran Parlament Federacije nakon potpisivanja Vašingtonskog sporazuma i tada su u Ustavu Federacije BiH definirani dvojezični nazivi za kantone: *kanton*, *županija*. I time smo se služili godinama, da bi onda, evo, u jednom trenutku Ustavni sud, metodologijom preglasavanja koja je nama dobro poznata u BiH i u Federaciji, učinio to što je učinio. I u pravu je kolega Jović, možete nam istrgnuti jezik, ali ćemo na njemu misliti i kad budemo umirali. Prema tome, za mene ostaje županija bez obzira što je odlučio Ustavni sud. Ko želi da koristi stranu riječ, francusku *kanton*, neka je koristi, ja nemam ništa protiv toga, ali bi zaista bilo korektno da nas jedanput ostavite na miru što se tiče prava na jezik.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ja ću dati jedan mali komentar – hvala lijepa, gospodine Rajić – dakle ovako s mjesta. Prvo bih upozorio gospođu Čolo, ona je pravica i ona će razumjeti ovu moju upozorbu, a to je da su amandmani usvojeni s nazivom *županija* i, praktičnom, to je Vaša primjedba, amandmansko djelovanje na amandmane koji su prošli u Povjerenstvu. To nije praktično moguće, jer nisu pravodobno uloženi amandmani po Poslovniku. To je prva stvar.

Druga stvar, važnija od ove prve stvari, je da ne bi trebali ovdje otvarati sada raspravu o književnojezičnoj politici u BiH, koja je uvijek nezavršena priča u ovoj zemlji, i postoji nešto što se zove književnojezični standardi hrvatskog naroda u BiH i u hrvatskom korpusu i ti standardi će ostati uvijek, kako su rekle kolege, naši standardi, i naše ponašanje, i naš izričaj, i naši prijedlozi itd. Dakle, to nam ne može nitko oduzeti i nemojte ni pokušavati, bar to nije mjesto u Domu naroda da otvaramo prvo raspravu o toj temi i bilo je prigovora zašto se zovemo mi delegati i izaslanici, jer je tako netko preveo Ustav koji nikad nismo vidjeli u originalu u ovoj zemlji. Književnojezični standard u Hrvata koji rade u predstavničkim, zastupničkim, izabranim indirektno i indirektno tijelima je – zastupa narod i sjedi u određenim klupama. I kod nas je uvijek zastupnik i, pratite, ja upotrebljavam riječ za sve nas ovdje, dok ja predsjedam, *zastupnici*. Ne mislim time osporiti pravo svakoga da to zove poslanik, izaslanik, delegat, kako god želi, ali onako kako mislim tako i govorim.

Dakle, mislim da ova amandmanska primjedba, koju je sad dala gospođa Čolo, ona je dobra nakana ali je zakašnjela nakana i molim da više ne vodimo raspravu o jezičnoj politici bilo kojeg naroda, jer to nije dnevni red.

Gospodin Zrno. Izvolite.

BRANKO ZRNO:

Pa ne znam, evo dovoljno je kazano, na istoj razini sam mislio samo par riječi kazati zato što ja dolazim iz županije kojoj nisu samo oduzeli pravo biti županija, nego su joj oduzeli i ime i prezime. Znači, i to je moguće. I sramotno je, hajde neću reći sramotno, ali malo je čudno da se Ustavni sud jedne zemlje bavi onim što se zove jezik, što se zove kultura, što se zove, na kraju malo sam se i to, da se bavi pitanjem vitalnog interesa, jer nismo mi oni koji će kazati što to jeste vitalni interes, nego je to Ustavni sud. Jesu li to uistinu ustavne nadležnosti? Ako jesu, onda su to ... kršenja ustavnih prava i pojedinca i kolektiviteta u ovoj zemlji.

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ne zaključujem raspravu. Pitam ima li potrebe još netko za riječ. Sad zaključujem raspravu.

Molim da se izjasnimo o Prijedlogu zakona.

Tko je „za“ Prijedlog zakona?

Ima li netko „proti“?

„Suzdržan“?

Konstatiram da smo s 10 glasova „za“ i jednim „suzdržanim“ glasom prihvatili Prijedlog zakona, s pet prihvaćenih amandmana na nadležnom povjerenstvu.

Razlikuju se dakle ova dva teksta u dva doma, te molim da imenujemo povjerenstvo. Molim gospodina Rančića. Gospodine Rančiću, predložite svoju osobu iz svog kluba za usuglašavanje teksta ovog zakona.

HAZIM RANČIĆ:

Gospodin Neimrlija.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Opet profesor Neimarlija.

Molim Klub Hrvata.

BRANKO ZRNO:

Gospodin Jović.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Jović.

I Klub Srba?

DRAGO LJUBIČIĆ:
Gospodin Koprivica.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Čuli smo prijedlog: profesor Neimarlija, gospodin Jović i gospodin Koprivica.

Tko je „za“ ovaj prijedlog našeg povjerenstva za usuglašavanje?
Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ovo povjerenstvo za usuglašavanje različitog teksta ovog zakona pod točkom 9. našeg dnevnog reda.

Točka 10. je:

Ad. 10. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravi (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dakle, govorimo o načelima. Dobili ste Mišljenje Ustavnopravnog povjerenstva. Povjerenstvo je prihvatilo načela ovoga zakona, a Zastupnički dom je prihvatio ovaj prijedlog zakona u prvom čitanju.

Ja otvaram raspravu. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje ovaj prijedlog zakona pod točkom 10. u prvom čitanju.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravi u prvom čitanju.

Točka 11. je:

Ad. 11. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku BiH (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH, od 14. 9. 2009. godine

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Izvješće mjerodavnog povjerenstva. Zastupnički dom je, samo da vas informiram, dakle usvojio Prijedlog zakona u prvome čitanju.

Otvaram raspravu. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog zakona pod točkom 11.

Tko je „za“ Prijedlog zakona u prvom čitanju?

Hvala lijepa.

Konstatiram da su prihvaćena načela Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku u prvom čitanju.

Točka 12. je:

Ad. 12. Prijedlog zakona o Agenciji za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije (prvo čitanje) – predlagatelj: Vijeće ministara BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Povjerenstvo mjerodavno je prihvatilo načela predloženog teksta. Zastupnički dom je obavio i drugo čitanje i prihvatio je ovaj zakon s tri amandmana. Doći ćemo mi do drugog čitanja i dobit ćemo njihove amandmane.

Otvaram raspravu o načelima Prijedloga zakona o Agenciji. Izvolite, tko želi riječ.
Gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Svjestan sam da govorimo o načelima ovoga zakona i prije nego što kažem nešto što bi spadalo u područje kritičkog promatanja načela koja sadrži prijedlog ovoga zakona, reći ću da podržavam principijelo opredjeljenje da se pristupi formiranju ove agencije koja će se baviti ovim zadacima kao što je zakonom koncipirano. Međutim, ne mogu da ne primijetim da, ne samo u slučaju ovoga zakona nego i nekih drugih koje smo imali prilike vidjeti ovdje na parlamentarnim domovima, napušta se temeljni princip kod izrade zakona u ovoj zemlji koji odražava njenu ustavnu strukturu i ravnopravnost naroda. Pa se zato u rješenjima ovoga zakona mogu primijetiti tri ili četiri takva lapsusa, da li namjerna ili slučajna, u kojima se kaže da 'Agencijom rukovodi ravnatelj i da ima zamjenika'. Dakle, u jednini – jednoga, a kod svih drugih institucija ima da...

Dalje se kaže da ovdje nije određeno sjedište, što je opet jedno primarno političko pitanje. I, između ostalog, ima još nekih odredbi koje govore o tome da se nadležnost utvrđuje da se postojeća tijela uprave, bilo da se ona zaduže za određene poslove iz ovog područja rada Agencije, ili da se planiraju nova – formiraju se u entitetima, u Distriktu Brčko i opet se preskače pozicija ustavne kategorije, županije.

Dakle, upozoravam na jedan neprincipijelan pristup u kojemu se pokušava na ovaj ili onaj način napustiti načelo jednakopravnosti i konstitucije institucija BiH na principima da postoje tri paritetna, odnos tri paritetna bića ove zemlje, to su tri konstitutivna naroda u BiH. Dakle, ovdje se može intervenirati na ovo, može se djelovati u amandmanskoj fazi, nego upozoravam na jedan metod, na jednu psihologiju koja se iz dana u dan sve više provlači. Ja inače podržavam, bez obzira na ovo što sam uočio, podržavam da se u prvom čitanju prihvati Prijedlog zakona o Agencije, da se što prije stavi u funkciju.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Pridodat ću samo da ova agencija, u ovom zakonu u članku 6., odgovara Parlamentarnoj skupštini. I ne možemo onda prepustiti ovlast samo jednom domu. Zaboravio je netko kad je pisao prijedlog ovog zakona da je ovo dvodomni Parlament.

Tko želi dalje riječ? Belkiću, ne treba se smijati, to je istina, dakle to je stvarnost. Naravno, vjerujem da se smijete onima ko je to zaboravio. Ne morate se smijati možete naglas iskazati Vaše neraspoloženje, ako ste nečim neraspoloženi što sam ja rekao. Ja sam samo ponovio nešto što piše u Ustavu.

Tko želi riječ, molim?

Gospođa Majkić. Izvolite.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, svakako, ovo je jedna od posljednjih aktivnosti koje je Savjet ministara trebao da uradi i evo dočekali smo da pripremi ... da BiH nakon potpisivanja UN-ove Konvencije za borbu protiv korupcije iz 2005. godine i njene ratifikacije u 2006. godini, evo, dođemo do zakona koji bi na kraju predstavljao i jednu od ključnih stvari vezano za liberalizaciju viznog režima. Dakle, evo sigurno je i Savjet ministara pod značajnim pritiskom morao raditi brzo na ovom zakonu da bi se ispunile preostale obaveze, ali treba zaista naglasiti nekoliko stvari koje su ovdje potcrtane.

Prva stvar je vezana za status Agencije koja je nezavisna i samostalna upravna organizacija koja za svoj rad odgovara Parlamentarnoj skupštini. Zaista nije jasno, dakle kad se kaže Parlamentarna skupština ja sam zaista mislila da se uvijek to odnosi na dva doma, da bi u članu 17. bilo rečeno da se Komisija za izbor i praćenje rada Agencije sastoji od sedam članova, tri predstavnika iz Predstavničkog doma, dva predstavnika iz akademske zajednice, jednog predstavnika nevladinog sektora i jednog predstavnika iz reda uglednih građana.

Dakle, ja ne znam zaista da li je postalo već ovo, ustavna promjena izvršena pa je Parlamentarna skupština svedena samo na jedan dom, jer u jednom, ako se o statusu Agencije kaže da je ona odgovorna Parlamentarnoj skupštini, onda zaista nije jasno kako to je odgovoran samo Predstavnički dom i ovo zaista jeste neobično, neka je nedosljednost u pitanju ili je to neko svjesno ili nesvjesno pogriješio, ostaje da se vidi i da se djeluje u amandmanskoj fazi.

Ono što je još značajno je djelokrug rada Agencije. Dakle 'Agencija je nadležna za prevenciju korupcije i koordinaciju borbe protiv korupcije kod svih nosilaca funkcija u zakonodavnoj, izvršnoj i sudskoj vlasti na svim nivoima'. Dakle, nismo do sada imali jedan zakon koji je na ovako izričit način rješavao sve nivoe vlasti. Drugo, 'za javne službenike, zaposlenike i policijske službenike u institucijama vlasti na svim nivoima, članovi uprave ovlaštenih i drugih lica u privrednim društvima, javnim preduzećima, javnim ustanovama i privatnim preduzećima', evo dakle i privatnim preduzećima, 'i ovlaštenih lica u kulturnim i sportskim ustanovama, fondacijama, udruženjima i nevladinim organizacijama'. Dakle, ja sam zaista zadovoljna, ovaj član 9. koji reguliše djelokrug rada Agencije on je sveobuhvatan i praktično rješavanje korupcije na svim nivoima.

Kada se u pitanju ciljevi osnivanja Agencije, oni su takođe dobro urađeni i ono što je Savjet ministara, odnosno nadležni predlagač ovdje nam stavio ... u formi prijedloga ovog zakona je da ćemo se po prvi put morati baviti na način na koji je do sad u BiH koja ima, kao što je poznato, visoko počasno 92. mjesto na ljestvici korupcije, od 180 zemalja, koji će nas prisiliti da na jedan sveobuhvatan način razmišljamo o tom pojmu i pošasti savremenog doba – dakle koji su uzroci korupcije. O tome, čak mislim kad bismo sad napravili okrugli sto ili javnu raspravu, imali bismo veoma različita mišljenja na temu šta su uzroci korupcije.

Druga stvar, odvratanje osoba od činjenja krivičnih djela u vezi s korupcijom. Do sada u BiH zaista ne postoji ni jedna mjera stimulatívna koja bi govorila u prilog da će biti sankcionisan svako onaj ko to bude uradio – osiguranje i unapređenje pravnog okvira za prevenciju korupcije. Pa molim vas, mi imamo revizorske izvještaje koje godinama usvajamo i u kojima, institucija koja to radi, dakle Kancelarija za reviziju nikada ni u jednom segmentu nije stavila napomenu da postoji nešto što bi se moglo smatrati da je djelo korupcije. A ja vjerujem da su nailazili i na takve stvari. Pitanje izražavanja mišljenja je problem u ovoj zemlji još uvijek.

Civilno društvo u prevenciji korupcije? Dakle, poznato je da je civilno društvo u ovoj zemlji još uvijek u povoju, bez obzira što je međunarodna zajednica dala veliki novac u njegov razvoj. Ali je činjenica takođe da je pokazivanje prstom na korupciju, takođe, još u početku i da ne postoji potrebna hrabrost u ovom momentu da bi se pokazalo na djela korupcije.

Na kraju, zaista pitanje ... koliko javnost hoće i može i koliko ima znanja da se uopšte uključi u te procese kojih, kao što je poznato, nisu oslobođene ni druge zemlje. Zemlje sa visokom tradicijom se bore sa pitanjima korupcije na isti način, samo sa većim efektom i većom efikasnošću nego što radi to zemlje u tranziciji. Dakle, smatram da će ovaj zakon doprinijeti transparentnosti i odgovornosti rada u institucijama BiH i zato mislim da ga svi trebamo podržati.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospođi Majkić.

Tko želi dalje riječ?

Gospodin Jović. Izvolite.

IVO MIRO JOVIĆ:

Ja ću nastaviti u ovom duhu koji smo do sada čuli i odnosi se na poimanje Parlamenta i njegove sastavnice. Već je ovdje bilo riječi o članku 17. i u stavku (2), kaže: 'Povjerenstvo imenuje Zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH.' To povjerenstvo ima zadaću i primiti izvješće o radu ove agencije. A u članku 13. 'ravnatelja Agencije imenuje Parlamentarna skupština', što će reći i Dom naroda. Mi ćemo imati ravnatelja, a nećemo primiti izvješće, niti će sudjelovati naši članovi u radu kad je u pitanju razmatranje tog izvješća. Mislim da tu ima dosta stvari koje treba preurediti.

I, kad je u pitanju, danas neću ulaziti u sadržaj, nego sam pokušao samo načelno reći ovo što sam rekao.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Dakle, radi se o uspostavi novog tijela, Agencije i upravne organizacije koja će, nadam se, u saradnji sa svim ostalim institucijama nadležnim za ovu oblast dovesti do i prevencije kao i uspješnije borbe protiv korupcije u našoj ... zemlji. To stoji u obrazloženju da je ovo jedan od uvjeta i za približavanje EU, a i za liberalizaciju viznog režima, tako da ćemo mi iz Kluba bošnjačkog naroda podržati i ovo prvo čitanje o principima, naravno, i u drugom čitanju donošenje zakona; naravno, vidjet ćemo za amandmane i ... o tome ćemo se kasnije izjašnjavati. Dakle, podržat ćemo ovaj zakon.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Gospodin Ljubičić. Izvolite.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući. Pozdravljam kolege i kolegice delegate, predstavnike Savjeta ministara, gospodina Belkića iz Predstavničkog doma i prisutne goste.

Evo, ja sam se javio iz razloga da se pridružim razmišljanju dijela ovih delegata koji su reagovali upravo na član 17. kada je u pitanju ova komisija za izbor ... članova Agencije i, jednostavno, pozicija Doma naroda. Kolege su rekle, ja se samo pridružujem njihovom komentaru, ne želim ništa više komentarisati po ovom pitanju.

Međutim, mi danas govorimo o principima kad je u pitanju ovaj zakon i ja ću se još na jedan određen način zadržati kod ovog člana 17. Neću da sumnjam u iskrenost predlagača ovog zakona ..., vjerovatno, gdje je postojala namjera da i ova komisija, pa i ova agencija budu krajnje nezavisni i neutralni po određenim pitanjima itd., međutim meni ipak ovdje ima nekoliko ovih dilema kada je u pitanju nevladin sektor. Mi znamo koliki je taj nevladin sektor, kako i na koji način će se sada nevladin sektor, da li je neko razmišljao, odlučiti ko će to biti član ... ove komisije koja će učestvovati u izboru ove agencije. Da li postoje nekakvi razgovori, dogovori, kriteriji itd. Takođe jedna dilema, nemam ništa svakako, kada je u pitanju akademska javnost u BiH. Ovdje vidim da su predložena i u predlogu su dva člana ove komisije iz tog dijela, takođe za mene je malo jedna dilema koja je prisutna. I posebno, evo gledajte, jedan predstavnik iz reda uglednih građana. Koji je to kriterij da mi nekoga definišemo da je on ugledni građanin ... u BiH? Da li će to biti nekakav konkurs ili postoje nekevi kriteriji kod definisanja, znači izbora tog čovjeka itd. Jednostavno želim ovdje kad govorim o principima, mislim da bi trebalo ipak nekoliko stvari ovdje pojasniti kod izbora i ove komisije da budemo malo jasniji i precizniji. I ja

se nadam da ćemo u nastavku rasprave poslije usvajanja danas ovih principa imati prilike i o tome da razgovaramo.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ima li još netko potrebu za riječ? Zaključujem raspravu.

Predlažem da se izjasnimo o načelima ovog zakona. Dakle, mi govorimo o prvom čitanju.

Tko je „za“ da prihvatimo ovaj zakon u prvom čitanju?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ovaj prijedlog zakona pod točkom 12. u prvom čitanju.

Zahvaljujem gospodinu Belkiću.

Točka 13. je:

Ad. 13. Izvješće o izvršenju Proračuna institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2008. godinu – podnositelj: Predsjedništvo Bosne i Hercegovine; Izvješće broj: 01,02,16-1-1001/09 od 7. 8. 2009. godine

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nadležno Povjerenstvo za financije i proračun je dostavilo Izvješće, vidjeli ste ga. Predlaže naše povjerenstvo usvajanje predloženog zaključka. Zastupnički dom je usvojio to izvješće bez zaključka.

Gospođa Majkić želi riječ. Izvolite, gospođo Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, bez obzira što su svi članovi, odnosno, svi delegati dobili Izvještaj o izvršenju Budžeta institucija BiH i međunarodnih obaveza za 2008. godinu, ja zaista osjećam potrebu da kažem nekoliko riječi, prvenstveno i zbog medija koji i treba da znaju kako se ponašaju institucije BiH.

Dakle, vidjeli ste da imamo četiri grupe institucija. Prva grupa institucija koja ima izvršenje Budžeta između 90% i 100% i u toj grupi institucija ... u koju spada 14 institucija: one imaju neutrošenosti, bez obzira na tako visoko procenat izvršenja Budžeta, ostalo im je neutrošeno 28 miliona i 1.230 ljudi su zaposlili manje od planiranog broja.

U drugu grupu (da ne govorim, vi imate pred sobom koje su to institucije), u drugu grupu institucija spada 17 pojedinačno institucija koje imaju izvršenje Budžeta između 80% i 90%. Njima je ostalo neutrošeno 23 i po miliona, a zaposlili su 155 zaposlenih manje u odnosu na planirani broj.

Treću grupu čini 11 institucija koje imaju procenat izvršenja između 70% i 80%, to je, dakle 11 institucija kojima je ostalo neutrošeno 10,2 miliona i imaju 103 zaposlena manje u odnosu na plan.

Ali najkritičnija je četvrta grupa koja ima 25 institucija koje imaju izvršenje od 0 do 70%, ostalo im je neutrošeno 71, skoro 72 miliona, i imaju 269 zaposlenih manje u odnosu na planove.

Da bi se znalo u kakvom stanju u toj četvrtoj najlošijoj kategoriji: Ministarstvo komunikacija i transporta je 68% izvršenja budžeta; Tužilaštvo 68%; Kancelarija za razmatranje žalbi 68%; Kancelarija koordinatora za reformu javne uprave 68%; Kancelarija ombudsmena za ljudska prava 67%; Direkcija za evropske integracije 67%; Visoki sudski i tužilački savjet 65%; Ministarstvo pravde 64%; Arhiv BiH 62%; Institut za nestala lica 62%; Odbor državne službe za žalbe 58%; Agencija za zaštitu ličnih podataka 53%; Agencija za bezbjednost hrane 51%; Kancelarija za zakonodavstvo 50%; Uprava za zaštitu bilja 49%; Institucija ombudsmana za zaštitu potrošača 48%; Agencija za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta 46%; Agencija za poštanski saobraćaj 41%; Direkcija za ekonomsko planiranje 31%; Fond za povratak, udružena sredstva 30%; Komisija za imovinske zahtjeve raseljenih lica 25%; Agencija za radijacijsku i nuklearnu bezbjednost 11%; Memorijalni centar Srebrenica 5%; Centar za informisanje i priznanje dokumenata iz oblasti visokog obrazovanja 3% i Agencija za predškolsko, osnovno i srednje obrazovanje 0. Dakle, 71 milion.

Kad pogledate ukupno sve, znači te četiri grupe, ostalo je neutrošeno 134 miliona. I šta smo konstatovali kao na osnovu analize izvršenja Budžeta: da poslovne aktivnosti većine budžetskih korisnika ne prate usklađenost sa njihovim planiranim utroškom budžetskih sredstava. To je ono: daj, neka je budžet što veći, a poslije ću vidjeti u šta ću to potrošiti. Dakle, ako su, ako budžet predstavlja politike pretvorene u brojeve, onda se pitamo koje to politike nisu ostvarene.

Drugo, da mnoge institucije nerealno planiraju budžet, pa se taj višak od 134 miliona, ko zna kako bi značili mnogo nekoj od institucija koja nije dobila dovoljno novca za realizaciju svojih započetih planskih aktivnosti.

I na kraju jedna činjenica, koja nas sačekuje svake godine, a to je kašnjenje sa usvajanjem budžeta za 2008. je takođe uticalo na loše izvršenje.

Evo, kao što ste vidjeli, Komisija je prihvatila Izvještaj o izvršenju Budžeta i predložila i četiri zaključka:

'1. Da se nalaže Ministarstvu finansija i trezora da preuzme neophodne mjere s ciljem unapređenja procesa planiranja, kontrole izvršenja Budžeta i da o preduzetim mjerama obavijesti ovdje Komisiju za finansije i budžet.

2. Da se skreće pažnja Ministarstvu finansija i trezora da je dužno poštovati odredbe član 22. stav (2) Zakona o finansiranju institucija BiH i redovno Parlamentarnoj skupštini dostavljati šestomjesečne izvještaje o izvršenju budžeta institucija i međunarodnih obaveza.'

Mi te izvještaje do sada nismo dobijali. Pod:

'3. Dom naroda traži od Savjeta ministara da poštuje zakonske rokove za izradu Prijedloga zakona o Budžetu institucija BiH za narednu godinu.'

Valjda ćemo i ove godine čekati da dođe 31. 3. da usvajamo budžet za narednu godinu. I pod:

'4. Dom naroda traži od Savjeta ministara da u što kraćem roku dostavi *Prijedlog zakona o Budžetu institucija BiH za 2010.* Predsjedništvu BiH kako bi ovaj zakon što prije bio upućen u parlamentarnu proceduru.'

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala gospođi Majkić.
Gospodin Rajić je tražio riječ.

BOŽO RAJIĆ:

Moram naglasiti, ja sam član Povjerenstva za proračun i financije ovoga doma i, naravno, poštujem zaključke koje je gospođa Majkić kao predsjednica iznijela, jer to je većinsko mišljenje, međutim ja imam potrebu reći da sam i na Povjerenstvu, i hoću danas ponoviti, imao ponešto drugačiji pogled na sve ovo zajedno, evo što je rečeno i u ovoj raspravi i u Prijedlogu zaključaka. Prvo, ja sam se usprotivio i onda, i sad se protivim, podizanju planiranja na pijedestal socijalističke kategorije, što se kod nas vrlo često čini, i planiranje postane samo sebi svrha. U ovako nesređenim okolnostima, u ovako trusnom društvu kao što je BiH, ovako presložene ustavne strukture i ovakvim ekonomskim odnosima koje je nametnula svjetska kriza, ja tvrdim da nema toga ko će biti dobar planer. Mi se možemo zanositi iluzijama i izricati packe onima koji nisu dobro planirali, tvrdim vam da je u ovim okolnostima nemoguće bitno bolje planirati. I nije svrha naše rasprave planiranje, nego ostvarenje proračuna i na njegovoj prihodnoj i na njegovoj rashodnoj strani.

Još nisam čuo, a postavio sam to pitanje barem 15 puta, ja ni od koga, ni u Parlamentu, ni od nadležnih u Vijeću ministara, nisam čuo zašto BiH je jedina zemlja na kugli zemaljskoj koja ne može rebalansirati svoj proračun. Koji su stvarni razlozi? Da imamo mogućnost rebalansiranja, onda bismo imali mogućnost izvršiti usklađivanje realnih životnih tokova i proračunskih pozicija, čak i više puta. Kao što ste vidjeli, ove godine došlo je do višestrukih intervencija na proračune zemalja u okruženju, nažalost, mi u ovoj našoj zemlji to ne možemo napraviti. Dok god ne budemo imali mogućnost rebalansirati svoj proračun prema potrebama života, mi ćemo govoriti o planiranju i odstupanju bez efekata i bez pomaka.

Uz nedostatak mogućnosti rebalansiranja proračuna, ja opet upirem prstom u dva zakona koja su svezala ruke životu u BiH: Zakon o javnim nabavkama i Zakon o državnim službenicima su objektivno kočnice za realizaciju zadaća koje imaju institucije BiH, jedan su od glavnih razloga uz nedostatak mogućnosti preciznog planiranja da se ostvaruju rezultati na ovakav način. Dok god ne postignemo, dakle ja ovo ne mislim, ja ova tvrdim, dok god ne postignemo mogućnost da možemo izvršiti rebalans proračuna prema potrebama, ne dirajući pri tome u našu najvažniju obvezu izvršenje međunarodnih finansijskih obveza, dok god ne napravimo protočne

zakone o javnim nabavkama i zakone o državnim službenicima, mi ćemo se vrtiti uvijek oko izvješća i oko planiranja.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Želi još netko riječ?
Gospodin Rančić. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo.

Dakle, ovaj izvještaj kao i naredni revizorski koji se tiče ovog pitanja je dosta obiman. Evo, ja ću samo uz podršku ovih riječi koje su kazane govoriti o jednom problemu. Naime, radi se o ostvarivanju viška prihoda nad rashodima i načinu raspolaganja. Kad pogledate cijeli ovaj izvještaj, vidjet ćete da u kontinuitetu pri Vijeću ministara, dakle iz godine u godinu, sredstva po osnovu i akumuliranog viška prihoda su 243.557.249 KM. Naravno, nije to na jednom mjestu i nije to neutrošeno, ali u kontinuitetu, iz godine u godinu, prenose se sredstva. Jedan dio Vijeće ministara prilikom planiranja budžeta, dakle usvajanja za narednu godinu, uvrsti u budžet, ali ostane ipak jedan dio sa kojim oni raspoložu, o tome ne odlučuje Parlament, i oni nas post festum prilikom evo usvajanja ovih izvještaja o izvršenju budžeta naknadno o tome obavještavaju.

Na stranicama 36. i 37., evo govori se da je oko 102 miliona bilo uvršteno iz 2007. i 2008. u Budžet 2009. a nakon toga se govori da raspoloživi akumulirani višak prihoda za prenos u rezerve u 2009. godini iznosi 40.927.250 KM i da o toj raspodjeli ima u tablici 7a) na 86. strani. A ispod je tabela koja govori o prenesenim namjenskim приходima u iznosu od 11.586.920,27 KM, tako da evo ja ne vidim ovdje šta je sa preostalih cca 30 miliona. Dakle, ne sporim, neka je, dakle sve institucije koje su na budžetu trebaju trošiti novac za obavljanje funkcije u interesu građana za što su osnovani. Bolje i da ostane ako nisu u stanju da ih potroše iz raznoraznih razloga – i primjene Zakona o javnim nabavkama, primjene Zakona o državnim službenicima itd. – nego da ih potroše na, ne daj Bože, loš ili pogrešan način.

A ono na čemu ja molim sve kolege iz ovog doma a i, naravno, Predstavničkog doma da kod budućeg usvajanja budžeta dobro razmotrimo taj budžet i zakon o njegovom izvršenju na način da cjelokupan iznos ostvarenog viška prihoda bude razmatran ... u Parlamentarnoj skupštini i da Parlament odlučuje o tom utrošku. Naravno, nemoguće je znati u tom momentu, kada bi mi usvajali budžet zaključno sa decembrom, kakvo će biti izvršenje za recimo ovu 2009. godinu, ali ćemo nastojati, bar ja molim kolegice i kolege da nastojimo da ugradimo neku odredbu ... u ta dva propisa koja će omogućavati Parlamentu da odlučuje o stvarno ostvarenom višku tih prihoda da Parlament o tome odlučuje, a ne da o tome odlučuje Vijeće ministara.

Hvala lijepo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Rančiću.
Tko želi dalje riječ? Zaključujem raspravu.

Pristupit ćemo glasovanju o Izvješću o izvršenju Proračuna.

Molim vas tko je „za“ ovo izvješće?

Konstatiram da smo prihvatili Izvješće o izvršenju Proračuna institucija BiH.

Sad ćemo se izjasniti i o Prijedlogu zaključaka mjerodavnog povjerenstva.

Tko je „za“ ovakav prijedlog zaključaka koji smo čuli?

Ima li netko „protiv“?

„Suzdržan“? Nema.

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i ove zaključke mjerodavnog povjerenstva.

Točka 14. je:

Ad. 14. Izvješće Ureda za reviziju institucija Bosne i Hercegovine o reviziji Izvješća o izvršenju Proračuna institucija BiH za 2008. godine – podnositelj: Ured za reviziju institucija BiH; Izvješće broj: 01-16-1-1080/09 od 11. 9. 2009. godine

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je prihvatio ovo izvješće.

Ima li potrebe gospođa Majkić?

DUŠANKA MAJKIĆ

Pa, nekoliko riječi.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nekoliko riječi. Izvolite, gospođo Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Zahvaljujem.

Evo, koristim priliku i da pozdravim zamjenika generalnog revizora koji je došao na ovu tačku. I zaista je bitno da kažem nekoliko riječi o Izvještaju Kancelarije za reviziju o reviziji Izvještaja o izvršenju Budžeta. Prvi put smo došli ove godine da ga razmatramo paralelno sa izvršenjem Budžeta i onda je to mnogo jasnije, jer nam je revizija već skrenula pažnju šta treba gledati dobro, pošto, kao što ste vidjeli, i ovo je izvještaj s rezervom. Zamjereno je mnogo Ministarstvu finansija da praktično devet preporuka revizije iz 2008. godine nisu izvršene i cijeli niz drugih preporuka koje je Kancelarija za reviziju dala, naročito sa aspekta funkcije odgovarajućih analiza i nadzora nad izvršenjem Budžeta i aspekta popune kadrova u Ministarstvu finansija koje godinama zaredom, mislim, gotovo pet godina se pojavljuje taj problem angažovanja ljudi koji treba da rade u Ministarstvu finansija na pojedinim poslovima, takođe da Ministarstvo ne radi jednu značajnu stvar, a to je popis sredstava. Strašno je kad čujete da neko nije izvršio popis sredstava i da mu godinama revizija, jednu za drugim, tu preporuku konstantno ponavlja. Takođe, bezbroj ovih sitnih, ali da ne nabrajam sve, previše bi nam to odnijelo.

Ono što bih htjela da kažem je da je Komisija prihvatila ovaj izvještaj, ali govorim o ovim zaključcima koje je predložila:

'Da se naloži Ministarstvu finansija i trezora da u roku od 60 dana od dana prijema ovog zaključka dostavi Komisiji za finansije i budžet Doma naroda program za otklanjanje nepravilnosti u poslovanju utvrđenih revizorskim izvještajima iz ranijih godina, kao i preporukama iz Izvještaja o reviziji Izvještaja o izvršenju Budžeta za 2008. godinu.'

Dakle, da se konačno napravi plan unutar Ministarstva finansija i trezora na koji način ovo ministarstvo planira uopšte da krene sa otklanjanjem nedostataka i preporuka koje je uočila revizija.

Drugi zaključak: 'Nalaže se odgovornim licima Ministarstva finansija i trezora da odmah po prijemu ovog zaključka pristupi utvrđivanju preventivnih mjera za otklanjanje utvrđenih nepravilnosti i pokrenu postupak za utvrđivanje odgovornosti zaposlenih za propuste navedene u revizorskom izvještaju te da o preduzetim preventivnim mjerama i preduzetim internim mjerama protiv pojedinaca izvijeste Komisiju za finansije i budžet do 31.12.'

I na kraju, čini mi se, krucijalno: 'Obavezuje se Savjet ministara BiH da na jednoj od narednih sjednica razmotri Izvještaj o reviziji Izvještaja o izvršenju Budžeta institucija BiH za 2008. i o zauzetim stavovima obavijesti Parlamentarnu skupštinu BiH.'

Zaista mislim da je sav trud koji ulaže Kancelarija za reviziju, sav trud koji ulažu nadležne parlamentarne komisije nepotreban ako Savjet ministara ne smatra za shodnim da o izvještaju revizije treba da se povede debata na sjednici Savjeta ministara.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Tko dalje želi riječ? Zaključujem raspravu.

14. Stavljam na izjašnjavanje prijedlog Izvješća Ureda za reviziju institucija BiH pod točkom

Tko je „za“ ovakav prijedlog?

Konstatiram jednoglasno.

Prelazimo na točku 15.

_____(?)
/mikrofon nije uključen/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo malo, da, da, zaključci. Nadam se da nisu sporni. Čuli smo Prijedlog zaključaka.

Da se izjasnimo samo o Prijedlogu zaključaka.

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i ove zaključke koje smo čuli od gospođe Majkić.

Točka 15. je:

Ad.15. Izvješće iz područja poljoprivrede za BiH za 2008. godinu – podnositelj: Vijeće ministara; Izvješće broj: 01,02-28-988/09 od 17. 7. 2009. godine

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je prihvatio ovo izvješće.

Ja molim magistricu Čolo da nas uvede u raspravu. Izvolite, gospođo Čolo.

ALMA ČOLO:

Poštovani predsjedavajući, mi smo razmatrali ovaj izvještaj o stanju u poljoprivredi na posljednjoj sjednici Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku, carine, saobraćaj i komunikacije Doma naroda i ocijenili smo da je ovaj izvještaj sveobuhvatan. Pripremljen je od strane Ministarstva vanjske trgovine i ekonomskih odnosa. Ministar je danas ovdje s nama i ja ga pozdravljam.

Ovaj izvještaj sačinjen na osnovu Zakona o poljoprivredi, ishrani i ruralnom razvoju. To je Zakon koji je Parlamentarna skupština donijela u prošloj godini i po njemu postoji obaveza podnošenja izvještaja kako Vijeću ministara tako i Parlamentarnoj skupštini BiH. Mislim da je Izvještaj prilično obiman, na sveobuhvatan način prikazuje stanje u poljoprivredi BiH i sačinjen je u koordinaciji sa entitetskim ministarstvima poljoprivrede i odgovarajućim organom koji je nadležan za oblast poljoprivrede u Brčko Distriktu. On sadrži i objašnjenja koja se odnose na mogućnosti korištenja pretpristupnih fondova EU s obzirom da mi još uvijek nismo zemlja koja imamo status kandidata, ali jesmo potencijalni kandidat za pristupanje EU i možemo koristiti pretpristupne fondove koji se tiču administrativnih kapaciteta, jačanja administrativnih kapaciteta za korištenje sredstava iz ovih fondova.

Stanje u poljoprivredi nije sjajno, to može potvrditi i ministar, ali evo mi smo nedavno kada sam bila u Strasburu na zasjedanju Parlamentarne skupštine Vijeća Evrope gdje su pred zgradom Parlamentarne skupštine protestirali poljoprivrednici iz Njemačke; došli su znači u Francusku da protestiraju. Imali smo nedavno proteste poljoprivrednika iz Francuske. U Švicarskoj smo imali priliku da vidimo, bile su naše ustavnopravne komisije u posjeti nekim poljoprivrednim, inače bile su u posjeti švicarskom državnom parlamentu, kao i Kantona Ženeva, i imali smo priliku da vidimo kakvo je stanje u poljoprivredi i u samoj Švicarskoj koja dobiva veoma velike podsticaje iz državnog budžeta. Mala poljoprivredna gazdinstva u jednoj uređenoj Švicarskoj su u jako teškoj situaciji, tako da BiH, mislim, nije jedina zemlja u Evropi, a pogotovo suočeni sa našom teškom ekonomskom situacijom pa se ovakvo stanje moglo i očekivati.

Tako da mislim da je ovaj izvještaj jedan sveobuhvatan, predstavlja jednu sveobuhvatnu analizu i omogućava da Vijeće ministara može preduzeti odgovarajuće mjere na osnovu ovog pregleda stanja koji je sačinjen, tako da smo mi predložili donošenje jednog zaključka, koji je usvojen i u Predstavničkom domu: da se Vijeće ministara zaduži da u roku od 60 dana pripremi mjere za poboljšanje stanja u poljoprivredi, a posebno mjere koje će povećati pokrivenost uvoza izvozom poljoprivrednih proizvoda.

Ja evo, u ime ove komisije predlažem da se ovaj izvještaj podrži.
Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa magistrici Čolo.
Želi li još netko riječ?
Gospodin Ljubičić, pa gospodin Ibrahimpašić.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Ja ću se pridružiti dijelu rasprave i komentara gospođe Alme Čolo kad je u pitanju ovaj izvještaj. Zahvaljujem se ministru koji prisustvuje zasjedanju i koji je evo odvojio ovo vrijeme cijelo da bude sa nama na ovoj našoj današnjoj sjednici. Pridružujem se u smislu da je ovaj izvještaj stvarno sveobuhvatan i da je od strane resornog ministarstva data jedna, po meni, dobra slika u ovoj oblasti u BiH.

Nemam namjeru puno da komentarišem ovaj izvještaj, ja ću se zadržati ovdje na ovoj prvoj stranici i u dijelu predgovora gdje nam je ministar dao i jednu ovako sažetu sliku i dao je istovremeno i nekoliko napomena u kom pravcu bi moglo da se djeluje u BiH po ovom pitanju. Mislim da neću pogriješiti ako ću reći i još nešto. Radi se praktično o oblasti gdje BiH mislim da ima veliki prostor i velike mogućnosti da iskoristi u narednom periodu, posebno kada gledamo i ako smo svjesni, a vjerujem da jesmo, kompletno stanje, situaciju i globalnu ove krize i jednostavno rješavanje mnogih problema koji su prisutni u BiH kad je u pitanju naše stanovništvo i naši građani. Jednostavno, mislim da je ovo prostor gdje treba sada pokušati naći rješenja u okviru ovoga što nam je i ministar predložio i u kom pravcu da se radi i djeluje u jednostavnom stvaranju veće šanse i prostora da jednostavno u BiH ljudi koji imaju mogućnosti i žele da se bave ovom oblasti, a jeste i jedna vrlo interesantna oblast za BiH i naše građane da se pokuša iskoristiti ovo naredno vrijeme i da se određene stvari u ovom pravcu, u kome je ministar ... sugerisao i predložio, i iskoristi.

Hvala vam.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine Ljubičić.
Gospodin Ibrahimpašić. Izvolite.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ja ću samo kazati da ne treba biti puno pametan pa zaključiti da je ogroman kapacitet u zapošljavanju upravo u ovoj grani. Danas da vam pravo kažem, ljudi niti oru niti siju. Pogledajte, obidite, vidjet ćete tu i tamo možda neke kulture, jer ljudi se ne upuštaju, neće da se upuštaju, jer imamo užasne uvjete za jednu takvu proizvodnju.

Evo, vratit ću se samo na ovaj materijal, dakle sveobuhvatan je, nema priče, sve je to tako, fali mu ono što smo zaključili i mislim da je to dobro, ali, evo pogledajte, ovo je za 2008.

godinu, znači u toj godini, evo govorim ovdje o prehrambenoj industriji koja je naslonjena na poljoprivrednu proizvodnju: praktično od ovih 12 nabrojanih grana, industrija, počev od mlinske pa do proizvodnje cigareta, samo u proizvodnji cigareta imamo korištenje kapaciteta 61%, imamo na mlijeku oko 53%, sve je ostalo ispod 50%, i to drastično ispod 50% za 2008. godinu. Dakle, to će reći da u ovim industrijama imamo poguban uticaj ovog što se dešava – nezapošljavanje. Ne treba vam ništa ako kažemo da je prerada voća i povrća 16,9%, prerada mesa 36% i nešto, proizvodnja vina 15,9 %, proizvodnja mineralne vode 16% koristi kapacitet.

Kad smo bili u jednoj državi, mi smo imali prosječno korištenje kapaciteta u ovim industrijama u BiH 78%, dakle kad nismo bili posebne države. Sada kad smo postali posebne države, najednom nam sve to ide u helać, kako bi narod rekao. Pričali smo ovdje o tome, imamo mi jako mnogo razloga kojima smo sami kumovali, imamo i ovog što su se druge države oko nas bolje organizirale pa koriste to, a mi nismo. Evo, ja ću, prije nego što pređem na diskusiju o tome, kazati da ovo što je on čitao i govorio je za Federaciju, a za RS je još gore. Tamo nemamo svugdje procenata, ali recimo prerada kukuruza 25% korištenje kapaciteta. Sve ono što je privatizirano, dakle u svim tim, u cijeloj prehrambenoj industriji RS-a ono što je privatizirano i gdje je više privatnog nego državnog kapitala: korištenje kapaciteta je negdje oko 30%. Zaposlenost: u samo dvije organizacije zadržana zaposlenost u odnosu na 2007. U svim drugima je pad.

Stečaj se sprovodi u nekoliko velikih prerađivača voća, dakle „Bosanka“ Doboj, „Sava“ Bijeljina, „Hranaprodukt“ Šamac, „A.D. Prijedorčanka“ itd., itd. Ovdje se kaže za Banjalučku pivovaru, a znam podatke pa ću ih kazati, da li se pivo drži u proizvodnji. Oni su prodavali, prije najezde ove iz Srbije, 500.000 hektolitara piva godišnje, pa su napravili fabriku, sve tamo imamo, na milion hektolitara, a prodaja je pala na 200 hektolitara godišnje. Možete misliti kako je sad njima. I ne posluju oni dobro, oni imaju gubitke preko 12 miliona maraka, i za „Vitinku“, ne znam, ovdje spominje i „Vitinku“. Dakle, nije to tačno za tu Banjalučku pivovaru u ovom podatku.

Da ne idem dalje, mislim, situacija je toliko katastrofična i toliko ljudi manje mi zapošljavamo nego što bi objektivno trebali zaposliti da je to katastrofa. Rekao sam da ima krivice, ima mnogo toga do nas, naročito u prehrambenoj industriji, pa ću vam ja, evo, da vidimo i razloge. Dakle, sad ću preći malo, evo govori se o sigurnosti hrane. Dakle, govorit ću malo o Agenciji za sigurnost hrane koja je nadležna da neke stvari ovdje uredi i evo spominje se ovdje kako je nekih devet pravilnika usvojeno u 2008. godini, kako je pripremljeno još devet, međutim nije tačno. Stoji preko 40 pravilnika kod kojih je obavljena javna rasprava, kod kojih su se i proizvođači čak složili da je to tako uredu, ali se nijedan od tih 40 i nešto pravilnika nije usvojio. Ja ću vam reći šta ja mislim zašto nije.

Neko je u toj agenciji, koja je zaposlila nešto preko 20 ljudi, imputirao Upravni odbor od 15 ljudi. I evo, već godinu i po dana oni nisu u stanju da sazovu sjednicu Upravnog odbora koja bi morala usvojiti ove pravilnike da bi ih i Vijeće ministara usvojilo, jer ne mogu napraviti kvorum. Sjećate se onog jednog slučaja, ja mislim da ste Vi predsjedavajući intervenirali. Ko je to tako skrojio, ko je ljude tamo metnuo, ja to ne znam. Ali to je katastrofično iz dva razloga. Prvo, mi ne možemo, dakle kad naš proizvod ide vani ovakav koji je hrana, onda se tamo zaustavi kamion, uzmu se uzorci, stavi se taj kamion u carinsku zonu da leži, a 20 i nešto dana se to ispituje i onda je sve dobro pa ideš, ali je proizvod džaba dat. Mi to isto ne možemo uraditi, da se uljudimo, zbog toga što nemamo tih pravilnika, nemamo se na šta pozvati. Šta ćeš, kako ćeš

analizirati, kad analiziraš čime ćeš uporediti to kod sebe što nemaš. U nas je uvoz sav gotov za pola sata za sve i jednu takvu namirnicu, bilo koju o kojoj se radi. Dakle, pilamo granu na kojoj sjedimo. To je ono što smo mi krivi i što mi moramo. Evo, u zakonu piše da to treba 15 ljudi i sad niko ne poteže da se zakon promijeni. Evo, potegnut ćemo mi na kraju krajeva.

I drugo je što su se naši susjedi veoma dobro izvještali, organizovali i uvode nam milione, ali nije milione ali stotine kojekakvih bescarinskih barijera oko kojih sam ja jednom pokušao nešto kazati pa ispade da sam u sukobu interesa, nisam valjda trebao reći da sam ja proizvodio ječam i prodavao u Hrvatsku, ali najednom ti izađe nekakva uredba tamo da moj partner iz Hrvatske mora imati dozvolu za uvoz, a ima CEFTA. Dakle, samo jedan primjer. Nije važno što sam to bio, ja sam imao, hvala Bogu, ministra Zirojevića pa je on to meni riješio. To je meni, a šta je sa ostalima. Oni su nastradali, ja nisam. Razumijete.

Dakle, ljudi moji, nešto se veoma ozbiljno mora ovdje uraditi. Dakle, mi samo ovdje konstatiramo, konstatiramo, konstatiramo, i to je tako. E sad, ove konstatacije moraju motivisati ljude koji rade u ministarstvu da naprave prijedlog nekakvih mjera kako ćemo mi ovo prevazići. Ako ovako, pazite ovo je 2008., 2009. je drastična. Sumnjam, evo ja znam za sebe i za ono gdje mogu uticati i djelovati, ni proizvodnja, ma ni jedna od ovih nema rasta nego ima pad, i to ogroman pad. Ni jedan taj pad nije ispod 10% u odnosu na ovo sa 9. mjesecom. Kako će biti do kraja godine, ne znam, ali je to tako. I dalje ćemo otpuštati ljude, i dalje ćemo imati manji broj zaposlenih. Kapital će sebe sačuvati na ovaj ili na onaj način, znate. I kad gubi on će nešto pisati tamo-amo. Valjda će doći neka bolja vremena, u to se svi nadamo, ali će objektivno nastradati ljudi koji rade u tim industrijama, a naročito oni koji se bave poljoprivredom. Tamo morate zagovarati, dati garancije nekome. Evo, kao što sam, hajde, sad opet u sukobu interesa, ja morao svojim kooperantima da idu u ječam; ljudi moji, ja sam iza vas, što god bude, mi ćemo namiriti, nećete propasti itd.

Dakle, nema niko više nikakve garancije kod države, što bi bilo normalno, da može da uđe u nekakvu proizvodnju da bi zaposlio i sebe i familiju, jer nikakvih garancija, i ono što se kaže da će biti podsticaja i to kasni, ne dobiva se. I ja, da vam pravo kažem, ne znam gdje ćemo mi završiti ako ovo ovako se nastavi. Svi kažemo, ljudi moji, dokle će ovo, ali to ide godinama. I godinama se sve skupa urušava. A mi smo odgovorni prema ljudima tim koji bi radili nešto i nešto zaradili, a bogami, i prema sebi. Pazite, ne može niko trpiti ovakav platni deficit. To apsolutno mora urušiti makroekonomsku stabilnost kako god okrene se i kad-tad to će se nama vratiti, kao što se vraća, i razbiti o glavu.

Zbog toga smo mi isprovocirali ovaj zaključak i on mora biti ovdje posebno usvojen 'da Vijeće ministara u roku od dva mjeseca kaže kako izaći iz ovoga'. Imamo mi ograničenja, slažem se ja, ali neka se i napišu. Evo, mi smo nekidan pričali o poljoprivredi i onim mjerama. Pa ko će to sprovesti, nema, kad je to na stotinu strana. Svako neko nešto treba, nema hijerarhije, nema, ne možete s jednog mjesta koordinirati i uspješno riješiti taj problem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Još malo pa ćete potrošiti dvostruko vrijeme.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Evo, ja sam završio. Uglavnom, mislim da ste razumjeli i shvatili i da o ovom ne treba puno riječi, nego da idemo da vidimo, da pođemo s tim zaključcima da vidimo šta ćemo raditi.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala Vam lijepa.

Nisam Vas htio prekidati jer sam ja poznati poklonik poljoprivrede u ovoj zemlji i puno ste me podsjetili, u nekim Vašim rasprava, na Vašeg kolegu Lijanovića, ali zaključak je dobar i imat će i moju potporu.

Gospođa Majkić. Izvolite.

_____ (?)

Kao pobornik poljoprivrede ili ...?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ne, o sukobu interesa.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Neću, kolega Adem je iscrpio sve što se samog izvještaja tiče, ja hoću da kažem nešto o samom izgledu ... načinu na koji je ovaj izvještaj rađen. Ja mislim zaista da ova Parlamentarna skupština rijetko ima priliku da dobije ovako kvalitetan izvještaj. Možemo mi biti nezadovoljni je li uređeno ovo ili da li nam je prevelik Upravni odbor, ali to je naša stvar da mi mijenjamo, to nije stvar ovog izvještaja u oblasti poljoprivrede u BiH za 2008. godinu.

Ja znate želim iza ove govornice javno da se zahvalim ministru i njegovim saradnicima i sektoru za poljoprivredu, prehranu, šumarstvo i ruralni razvoj da smo dobili knjigu, udžbenik koji nam može služiti za nekoliko naših komisija, koji nam može služiti u daljem radu. Ali ono što bih ih zamolila je da naprave zaista knjigu od ovog materijala koji ima 120 strana, iz kog možemo vidjeti sve šta je urađeno, šta se planira uraditi, sve adrese, sve odnose BiH prema EU, sve ono što nama treba u radu komisija. Ja bih zaista molila, ja ne znam kako su, ja mislim da to nisu velika sredstva, da se zaista napravi knjiga koja će biti štivo i poslanicima i delegatima Parlamentarne skupštine za njihov rad, privrednim komorama i svima onima kojima je teško doći do podataka. Često su naše odluke loše zato što imamo loše materijale. Često ne možemo da kvalitetan zaključak napravimo zato što nemamo priliku da pristupimo svemu ovome što ste vi vrlo strpljivo i na kvalitetan način skupili.

Evo, ja vam se zahvaljujem i kao član ove komisije koja će koristiti podatke, ali zaista molim da napravite knjigu, lakše bi nam bilo manipulirati s njom nego sa ovim materijalom koji je kućani tekst.

Još jednom hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala gospođi Majkić.
Tko želi dalje riječ?
Gospodin Rančić. Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Ma evo, ja ću samo jednu rečenicu, meni nešto ovdje nije jasno. Stanje nam je jako loše u ovoj oblasti, to je i napisano, a poštovana kolegica hvali ovaj izvještaj ministra,

DUŠANKA MAJKIĆ:

Molim vas samo malo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Samo malo, kad završi gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

pa eto ne znam ima li veze te dvije stvari.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodinu Rančiću.
Replika, gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Poštovani kolega Rančiću, kao što Vam je poznato, poljoprivreda je u nadležnosti entiteta. Nadam se da Vam je to poznato. I pitam Vas kakve biste Vi mehanizme upotrijebili ako pravite ovakav jedan materijal skupljajući od entitetskih, državnih, kantonalnih, ne znam koga sve, kako biste napravili takav materijal. Govorim o mehanizmima koji ovom ministarstvu stoje na raspolaganje da bi nešto uradilo.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.
Gospodin Rančić. Hajde da prekinemo replike nakon Vas.

HAZIM RANČIĆ:

Pa evo jednu i neću više.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izvolite.

HAZIM RANČIĆ:

Pa jel' pošteno, a imam pravo na ...

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ako ne može drugačije, uđrite pošteno.

HAZIM RANČIĆ:

Naravno, naravno, dakle drago mi je da evo u trećoj godini kolegica ovu stvar shvati, dakle da bi neko nešto uradio mora imati nadležnost. Ali neka se sjeti svojih diskusija o nekim drugim ministarstvima ili institucijama kad je onako iz rafalne paljbe osula i govorila, a nije se pitala da li neko za nešto ima nadležnost ili nema. Pa kad je u pitanju poljoprivreda, CEFTA sporazum, je li on u nadležnosti države ili BiH? Ja mislim države, ja mislim države.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Šta je sporno tu?

HAZIM RANČIĆ:

I onda molim da se provodi, ali molim i da se poduzimaju mjere na zaštiti domaće poljoprivredne proizvodnje sa nivoa države. Naravno, i svi, počev od budžeta, općine i grada, i oni imaju i mogu pomagati svoje građane u svakoj oblasti pa evo i u toj.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa.

Ako mogu samo primijetiti, evo i moje osobno stajalište oko ovoga, riječ je bila o izvješću i gospođa Majkić, ja sam pažljivo pratio, govorila je o ovom izvješću. Izvješće je izuzetno kvalitetno, mene što se tiče, i koncipirano. Dakle, izneseni su svi problemi, dakle s kojim se susreće ova oblast u BiH, pa i u jednom i drugom entitetu. I ja sam pomislio, kad sam vidio na koji način je pripremljeno, pripremljeno je očito na način kako to rade i u Evropi, korištena je metodologija izrade tog izvješća, ali je ovo dokaz da imamo sposobnog ministra i da imamo sposobno ministarstvo i stručne ljude u tom ministarstvu koji su znali primijeniti ono što je: dakle nisu izmišljali toplu vodu, nego su nam napravili jedan kvalitetan prikaz u tom izvješću i mogu ga i nestručnjaci iz poljoprivrede razumjeti.

Ako više nitko ne želi riječ od kolega?

Replika, gospodin Adem, diskusiju ste iscrpili u dvostrukom trajanju.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ne bi se ovo moje moglo nazvati replikom. Radi se tome, razgovarali smo sa zamjenikom ministra, imali smo priliku nekidan, mi nećemo na zelenu granu u ovome nikako ako ne budemo imali ministarstvo na nivou države.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Mi o ovom izvješću govorimo, sad ne govorimo o novom ministarstvu.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Samo hoću da kažem da možemo pričati 100 godina ali će nam uvijek biti ista situacija, ista stvar.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Treba raditi, dakle tu bez pričanja treba raditi u ovoj oblasti.
 Ima li još netko potrebu? Zatražio je riječ uvaženi ministar Zirojević.
 Izvolite, gospodine Zirojeviću.

MLADEN ZIROJEVIĆ:

Poštovani predsjedavajući, uvaženi delegati, predstavnici medija, pošto vidim da nema više kolega ministara, evo kratko ću prokomentarisati i sam izvještaj i vaše diskusije. U stvari, sve ono što sam ja namjeravao reći rekla je, i to zaista vrlo sveobuhvatno i koncizno, uvažena delegatkinja Alma Čolo. I ostale diskusije su bile zaista vrlo konstruktivne, pa ću evo ukratko prokomentarisati ovaj izvještaj.

Prvo, dobra je stvar što se jedan ovakav dokument nalazi po prvi put pred Parlamentom. Opšta je ... konstatacija svih onih koji su imali uvid u ovaj dokument da je on jako dobro urađen, čak i predstavnici Evropske komisije samo riječi hvale su imali na ovaj dokument. Naravno, ima i onih koji misle da je moglo i drugačije i bolje, ali ja mislim da je tih zaista malo. Praksa je svih zemalja EU da se o sektoru poljoprivrede, kao vrlo bitnom sektoru (u BiH direktno ili indirektno od ovog sektora živi gotovo 50% stanovništva), dakle praksa je da se jednom godišnje o ovoj oblasti, o stanju u sektoru poljoprivrede raspravlja na najvišem zakonodavnom nivou. Evo, prvi put je ovaj dokument pred vama. Ovaj dokument je urađen u saradnji sa resornim ministarstvima poljoprivrede i odjeljenjem za poljoprivredu Brčko Distrikta. Gospodin Ibrahimpašić je pomenuo podatke koji se nalaze u ovom izvještaju, oni su jednostavno korišteni u saradnji i od institucija nadležnih za davanje podataka, Agencije za statistiku prevashodno, Uprave za indirektno oporezivanje i drugih institucija. Pa, ako su pogrešno, onda, izvolite prozovite te institucije.

Dakle, ovo je treći po redu izvještaj. Za 2006. i 2007. godinu izvještaji su usvojeni od strane Savjeta ministara, a prvi put je ovaj dokument na Parlamentu za 2008. godinu. Jednostavno, napravljen je, između ostalog, i da vi date svoj sud o tome, i da vi date svoje mišljenje o ovom dokumentu i svakako da će nama u Ministarstvu spoljne trgovine i ekonomskih odnosa biti dobra osnova za kreiranje poljoprivrednih politika u budućnosti.

Kao što reče gospođa Majkić, morate imati obzira prema tome da Ministarstvo spoljne trgovine ima samo koordinirajuću ulogu u sektoru poljoprivrede, da je stvarna nadležnost na entitetima i oni dijele subvencije. Koliko puta sam ih ovdje upozoravao na činjenicu da naši susjedi, koje ste ovdje pominjali, 10 puta više izdvajaju u sektor poljoprivrede. To je jedna neravnompravna borba i onda je teško očekivati da se uvođenjem nekih zaštitnih mjera, naravno i o tome treba razmišljati na način kako je to dozvoljeno i kako je to propisano, da se na jedan takav način mogu riješiti problemi u sektoru poljoprivrede. Naše su carine male, one su minorne, najniže carinske stope imamo u regionu, ali takve su kakve su. A naši susjedi 10 puta više ulažu u smislu subvencioniranja sektora poljoprivrede ...

Kratko ću prokomentarisati izlaganje delegata, uvaženog delegata Adema Ibrahimpašića. Spomenuo je Agenciju za sigurnost hrane i pravilnik, i postavio je čovjek delegatsko pitanje. Naravno, dobićete odgovor u pisanoj formi, ali evo ukratko ću prokomentarisati. Na moj prijedlog, već dva puta, Savjet ministara skida te pravilnike sa dnevnog reda i opšta je ocjena, svi su ministri saglasni, da bi, da smo ih stavili u proceduru, da smo raspravljali o njima prekršili zakon. Zašto? Zato što je jedini predlagač, ovlašteni predlagač tih pravilnika jeste Upravni odbor Agencije, a ne direktor ili neki njegov kolegij kao što je to bio slučaj. Žao mi je, mislim, ja sam prvo najzainteresovaniji za to da se ti pravilnici urade svi jednog dana i da budu u primjeni. Zašto? Zato što ćemo, tu ste apsolutno u pravu, kad dođe pošiljka mineralne vode ili obične imati mogućnost da naložimo mikrobiološku ili bilo koju drugu analizu te pošiljke što usložnjava proces. Što nama rade naši susjedi, to je nesporno, ali jednostavno nismo mogli biti nemarni i dozvoliti da prekršimo zakon puštajući pravilnike u proceduru mimo zakona.

Predstavnički dom je donio zaključak, usvojio ovaj dokument, ... da u roku od 60 dana Ministarstvo spoljne trgovine pripremi set mjera u smislu ublažavanja problema u sektoru poljoprivrede i, evo, tu je moj pomoćnik gospodin Nešković i on me je informisao, ja sam bio prošlu sedmicu na putu, da smo u najvećoj mjeri mi taj dokument već pripremili, međutim imamo dobru praksu, i poljoprivrednici to jako cijene, da sa njima intenzivno kontaktiramo. Čak je na moj prijedlog formirana jedna komisija koja se periodično sastaje, tu su privrednici svih grana, pogotovo su nazastupljeniji oni iz sektora poljoprivrede, hoćemo da čujemo i njihova mišljenja na predloženi set mjera i tako da ćemo vrlo brzo mi biti u situaciji da ponudimo taj dokument ... Parlamentu.

To je, eto, ukratko ono što sam ja htio. Mislim, vi ste već dosta toga rekli o samom dokumentu i, evo, još jednom zahvaljujem što ste ga ocijenili, makar većina vas, kao jedan sveobuhvatan, sadržajan dokument, koji, opet ponavljam, će biti dobra osnova, dobra baza za kreiranje poljoprivrednih politika u BiH.

Hvala.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa ministru Zirojeviću.

Ne zaključujem raspravu. Pitam ima li potrebe još netko za riječ. Zaključujem raspravu.

Sad ćemo se prvo izjasniti o ovom izvješću o kojem smo raspravljali.

Tko je „za“ ovakvo izvješće, molim vas da se izjasnite.

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ovo izvješće.

Izjasnit ćemo se i o Prijedlogu zaključka mjerodavnog Povjerenstva za vanjsku i trgovinsku politiku. Čuli ste ga, pročitala ga je naša predsjedateljica Povjerenstva.

Tko je „za“ prijedlog ovakvog zaključka?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i Prijedlog zaključka mjerodavnog povjerenstva.

Prelazimo na točku 16., to je:

Ad. 16. Prijedlog poslovnika o radu Odbora za žalbe građana na rad policijskih službenika u policijskim tijelima BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Predlagatelj je Odbor za žalbe građana na rad policijskih službenika u policijskim tijelima u BiH. Zajedničko povjerenstvo je prihvatilo ovaj Prijedlog poslovnika o radu Odbora za žalbe. Zastupnički dom je također prihvatio Prijedlog poslovnika o radu Odbora za žalbe.

Ja otvaram raspravu. Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjavanje Prijedlog poslovnika o radu Odbora za žalbe.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo prihvatili Prijedlog poslovnika, iako se nikad neću iščuditi što smo uopće prihvatili u zakonu da Parlamentarna skupština donosi poslovnik. Ovo je jedini poslovnik koji usvaja ovaj parlament za rad ova dva tijela. No, moramo poštovati ono što smo morali prihvatiti.

Idemo na točku 17., to je:

Ad. 17. Program „Perspektiva“ i Informacija Ministarstva obrane BiH i Zajedničkog stožera Oružanih snaga BiH o tranziciji i zbrinjavanju osoblja MO i OS BiH, s Mišljenjem i prijedlozima zaključaka Zajedničkog povjerenstva za obranu i sigurnost BiH (materijal broj: 03/1-03-578/09 od 21. 9. 2009. godine)

ILIJA FILIPOVIĆ:

Dobili ste Mišljenje Zajedničkog povjerenstva. Zastupnički dom je primio k znanju Program „Perspektiva“ i Informaciju koju sam pročitao.

Pitam predsjedatelja Povjerenstva gospodina Zrnu ima li potrebe.
Izvolite, gospodine Zrno.

BRANKO ZRNO:

Samo nekoliko riječi, jer ovo nije rezultat jedne sjednice našega povjerenstva, nego u kontinuitetu. Mi smo u suštini nametnuli i Ministarstvu obrane i svim ostalim koji su uključeni u ovaj program „Perspektive“, a riječ je o pokušaju zbrinjavanja tzv. prekobrojnih, a strašno ih je puno, negdje oko 3,5 tisuće ljudi koji će ostati bez posla, naglašavam silom zakona, negdje do 1. 3. sljedeće godine.

Znači, mi zajedno sa Zajedničkim stožerom Oružanih snaga BiH i prvenstveno Ministarstvom obrane BiH pokušavamo, znači ne po odredbi zakona koja je neumoljiva, nego na jednoj drugoj bazi sačiniti program i učiniti sve napore koji su u našoj mogućnosti, naravno, uzimajući u obzir i mogućnosti koje ima ova Parlamentarna skupština da se ovaj problem, koji je

objektivan, koji je socijalni, koji je moralni, koji je, na kraju krajeva, i ljudski, da se ovaj program ostvari te da posljedice neminovnosti zakonske odredbe budu što manje.

Ja ne bih ovdje obrazlagao, imate sve napisano, sve je kazano, imate cjelovit program, mi smo ga kompletnog saslušali na jednoj veoma dobroj sjednici našega povjerenstva i zato smo se odlučili uputiti ovo domovima Parlamentarne skupštine iako ovdje nije riječ o izvješću, nego je ovdje riječ o informaciji. Znači, mi jednostavno ovu informaciju trebamo primiti k znanju.

Zahvaljujem.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa gospodinu Zrni.

Tko želi dalje riječ?

Zaključujem raspravu.

Stavljam na izjašnjanje, kako stoji u točki 17., Program i Informaciju, u sadržaju ove točke dnevnog reda.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili akt iz točke 17.

Hoćemo li se izjasniti sada o prijedlozima zaključaka koje je predložilo Zajedničko povjerenstvo.

Tko je „za“?

Konstatiram da smo jednoglasno prihvatili i prijedloge zaključaka mjerodavnog povjerenstva.

Prelazimo na točku 18.

Ad. 18. Prijedlog zaključka zastupnika Jerka Ivankovića Lijanovića podnesenog na 13. zajedničkoj sjednici obaju domova Parlamentarne skupštine BiH, održanoj 24. 7. 2009. godine, s Mišljenjem Zajedničkog povjerenstva za europske integracije

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je prihvatio ovaj prijedlog zaključka. Zajedničko povjerenstvo za europske integracije nam je Mišljenje o Prijedlogu zaključka dostavilo i sugerira Domu da Dom naroda usvoji Prijedlog zaključka, s korekcijama Zajedničkog povjerenstva koje su sastavni dio Mišljenja.

Ja otvaram raspravu. Možda prije toga da čujemo gospodina Miru Jovića, ako ima potrebe.

IVO MIRO JOVIĆ

/nije uključen mikrofoni/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nema potrebe. Otvaram raspravu. Zaključujem raspravu.
 Pitam tko je za ovaj prijedlog zaključka. Tri je „za“.
 Tko je „protiv“?
 „Suzdržan“?
 Tri su glasa „za“, „suzdržanih“ šest glasova.
 Ovaj zaključak nije dobio potporu Doma naroda.

Idemo na točku 19.

Ad. 19. Izvješće Povjerenstva Kolegija o nastojanju postizanja suglasnosti o Prijedlogu zaključka izaslanika Ive Mire Jovića o imenovanju izaslanstva Parlamentarne skupštine BiH koje će u Bruxellesu predstaviti ostvarivanje uvjeta za slobodu viznog sustava građanima BiH

ILIJA FILIPOVIĆ:

Vidjeli ste da nismo imali suglasnost za ovaj zaključak. Je li Miro Jović tražio riječ vezano za svoj zaključak?
 Izvolite, gospodine Joviću.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo.
 Ja jedino što mogu reći da ovaj zaključak danas već u ovo vrijeme kasni i nije više aktualan, jer nije u poziciji onoj koju smo nekad imali i mislim da je bespredmetno onda danas bilo i odlučivati i govoriti.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Izjasnit ćemo se, možemo biti protiv njega, da ga ne skidamo s dnevnog reda.
 Tko je „za“ ovaj prijedlog zaključka? Jedan je glas „za“.
 Tko je „protiv“ ovog prijedloga zaključka? Tri.
 „Suzdržan“ jedan, dakle dva glasa.
 Ovaj zaključak nije dobio potporu, a i na prijedlog gospodina Jovića da i odustaje od njega. Međutim, morali smo se izjasniti o njemu poslovnički.

Točka 20. je:

Ad. 20. Prijedlog zaključka za imenovanje Privremenog zajedničkog ad hoc povjerenstva obaju domova Parlamentarne skupštine BiH za provođenje procedure izbora tri člana Upravnog odbora Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguravanje kvalitete

ILIJA FILIPOVIĆ:

Zastupnički dom je imenovao tri osobe, gospodina Seada Jamakosmanovića, gospodina Raguža i Branka Dokića.

Samo ravnanja radi otvaram raspravu. Možemo čuti prijedloge osoba za sastav ovog povjerenstva. Otvaram raspravu. Tko želi riječ?

Glasujemo o Prijedlogu zaključka.

Tko je „za“ ovakav prijedlog zaključka?

Ima li netko „suzdržan“?

„Protiv“?

Dakle, konstatiram da smo jednoglasno prihvatili ovaj zaključak Zajedničkog kolegija obaju domova.

Mi sada, nakon što smo prihvatili ovaj prijedlog zaključka, moramo imenovati tri člana u Privremeno zajedničko ad hoc povjerenstvo. Pročitao sam osobe koje je imenovao Zastupnički dom.

Molim predsjednika Kluba Bošnjaka da da ime.

HAZIM RANČIĆ:

Dakle, na Klubu smo, prilikom pripreme ove sjednice, zaista bili odlučili da u dvije komisije ide, jednu usaglašavanje, jednu ad hoc, gospodin Neimarlija, a kolegica da ide u ova dva usaglašavanja, pa smo naknadno se ovdje konsultovali i desilo se da u dva usaglašavanja ide gospodin Neimarlija, ali evo svakako nećemo izbjeći ni da ga predložimo u ovu Zajedničku ad hoc komisiju. Gospodin Neimarlija.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Nahvalili ste mi jako puno, to je Vaša stvar ...

HAZIM RANČIĆ:

Da ne bude da smo ga ono baš ...

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

To mu je kazna što nije došao na sjednicu.
Gospodine Zrno, Vaš prijedlog.

BRANKO ZRNO:

Gospodin Jović.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospodin Miro Jović.
Molim gospodina Ljubičića.

_____ (?)
Gospodin Drago Ljubičić ispred našeg kluba.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Šta, on ne može sam sebe, je li?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Bolje je ovako. Drago Ljubičić.
Dakle, evo ovako, čuli smo prijedloge: profesor Neimarlija, Miro Jović i Drago Ljubičić.

Tko je „za“ ovo Privremeno zajedničko ad hoc povjerenstvo?
Konstatiram da smo jednoglasno izabrali ovo povjerenstvo vezano za točku 20.

Prelazimo na točku 21. i do 29. zaključno.

Ad. 21. – 29. Davanje suglasnosti

ILIJA FILIPOVIĆ:

Predlažem da obavimo zajedničku raspravu, da objedinimo sve ove točke i da se u paketu izjasnimo, dakle za međunarodni pravni akt pod točkom 21. i za sve druge, zaključno s točkom 29.

Tko je „za“ takav prijedlog?
Hvala lijepa.

Konstatiram da smo jednoglasno dali suglasnost za ratificiranje međunarodnih pravnih akata od točke 21., uključivo i točku 21., zaključno s točkom 29. današnjeg dnevnog reda, čime ja i završavam današnju sjednicu Doma naroda.

Hvala vam lijepa na sudjelovanju.

Sjednica je završena u 13,45 sati.